

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De civitate dei

Augustinus, Aurelius

[Freiburg im Breisgau], 1494

[Liber XXII]

[urn:nbn:de:bsz:31-313420](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-313420)

nostris. Si ei minia pctā sine qb^o nō est etiaz
 vita iustoz: alit nō remittunt. q̄to magis ml-
 tis magnis crimib^o iuolunt. etiā si ea ppetra-
 re iā desināt. nullā indulgentiā psequunt. si ad
 remittendū alijs. qd̄ in eos q̄sq̄ peccauerit. in
 exorabiles fuerit. cū dicat dñs. Si aut̄ nō dimi-
 seritis hoib^o pctā neq̄ pat̄ vester dimittet vo-
 bis. Ad hēi valet q̄ etiā iacob^o apostol^o ait Ju-
 diciū futurū sine misericōia illi q̄ nō fec̄ misericōiam
 Tenire q̄ppe debet in mentē etiā seru^o ille. cui
 debitor dñs suus relaxauit decē milia talētoz
 q̄ postea iussit vt redderet. qz ip̄e nō misertus
 serui sui q̄ ei debebat cētū denarios. In his q̄
 q̄ filij sūt pmissōis et vasa misericōie valet qd̄ ait
 idē ap̄l^o. p̄sequēter adiuūgēs Super exaltat autez
 misericōia iudiciū. Quā et illi iusti q̄ tāta sanctita-
 te vixerūt. vt alios q̄ recipiāt in tabernacula
 etna: qd̄ amici facti sūt de māmona iniquitatis
 vt tales eēt: misericōia liberati sūt ab eo q̄ iusti-
 ficat impiū: imputās mercedē fm̄ gr̄am: si fm̄
 debitū. In eoz q̄ppe nūero ē ap̄l^o q̄ dicit. Misericō-
 dia p̄secut^o sū vt fidelis eēm. Illi aut̄ q̄ re-
 cipiūt a talib^o in tabernacula etna: fatendū ē.
 qd̄ nō sint his morib^o p̄diti vt eis liberandis si
 ne suffragio sanctorū sua possit vita sufficē. Ac
 p̄ multo ampl^o in eis super exaltat misericōia iu-
 diciū. Nec tū iō putādus ē q̄sq̄ sceleratissimus
 nequaq̄ vita vel bōa vltolerabiliorē mutat^o:
 recipi i tabernacula etna: qm̄ obsecut^o ē scri-
 tis de māmona iniquitatis. i. de peccāta vel diuitijs.
 q̄ quale fuerāt acq̄siste: aut etiā si hū si tñ veris
 q̄ iniquitas putat eē diuitias: qm̄ nescit q̄ sint
 vcre diuitie. qd̄ illi abūdant: q̄ et alios recipi-
 unt in etna tabernacula. Et itaq̄ qdā vite mo-
 dus: nec tā male vt his q̄ eā viuūt nihil p̄sit ad
 capescendū regnū celoz largitas elēosynarū
 quib^o etiā iustoz sustentat inopia: et sūt amici
 q̄ in tabernacula etna suscipiāt: nec tā bone vt
 ad tantā b̄titudinē adipiscendā eis ip̄a suffici-
 at nisi eoz meritis q̄s amicos fecerit misericōiaz
 p̄sequant. Abirari aut̄ soleo etiā ap̄d̄ x̄gilium
 istā dñi rep̄e sententiā: vbi ait: Facite vobis
 amicos de māmona iniquitatis: vt et ip̄i recipiāt
 vos in tabernacula etna. Luc^o ē et illa similia:
 Qui recipit p̄phetā in noīe p̄p̄ete: mercedē
 p̄p̄ete accipiet. et q̄ recipit iustū in noīe iusti
 mercedē iusti accipiet. Hā cū elysios cāpos po-
 era ille describeret: vbi putāt h̄itare aīas sc̄to-
 rū: nō solū ibi posuit eos q̄ p̄p̄is meritis ad il-
 las sedes puenire potuerūt: s̄ adiecit atq̄ ait.
 Quisq̄ sui mēores alios fecere merēdo. i. q̄ p̄-
 meruerūt alios: eosq̄ sui mēores p̄merēdo fe-
 cerūt. Pro: sus tāq̄ eis diceret: qd̄ frequētā
 ore xp̄iano cū se cuiq̄ sanctorū hūilis q̄sq̄ com-

mēdat et dic: mēor: mei esto: atq̄ vt id esse pos-
 sit p̄merendo efficit. S̄z q̄s iste sit modus: et q̄
 sint ip̄a pctā q̄ ita impediūt p̄uētiōē ad regnū
 dei vt tñ sc̄toz amicos meritis impetrēt indul-
 gentiā: difficillimū ē inuenire: piculosissimum
 definire. Ego certe vsq̄ ad h̄ r̄gs cū inde sata-
 gerē: ad eoz indaginē puenire non potui. Et
 fortassis p̄pterea latēt: ne studiū p̄ficiendi ad
 oīa pctā cauēda p̄grescat. Quā si scirent q̄ vel
 q̄lia sint delicta p̄ q̄bus etiā permanētib^o: nec
 p̄fectu vite melioris assumptis intercessio sit
 inquirenda et sperāda iustoz: eis secura se ob-
 uolueret hūana segnicies: nec euolui talibus
 implicamentis vllius virtutis expeditione cu-
 raret: s̄ nūmō quereret alioz meritis liberari:
 q̄s amicos sibi de māmona iniquitatis elēosyna-
 rū largitiōe fecisset. Hūc x̄o dū venialis iniq̄-
 tas etiā si p̄seueret ignorat mod^o p̄fecto et stu-
 diū in meliora p̄ficiendi orādo: et instando vi-
 gilātius adhibet: et faciendi de māmona iniq̄-
 tatis sc̄tos amicos cura nō spernit. Clerū ista
 liberatio que fit sine suis q̄busq̄ orationib^o si-
 ue intercedētib^o sanctis id agit vt in ignem
 quisq̄ nō mittat eternū: nō vt cū fuerit miss^o
 postquāt h̄cūq̄ inde t̄ps eruat. Hā et illi qui pu-
 tat sic intelligēdū eē qd̄ scriptū est. Afferre ter-
 ram bonā: vberē fructū: altā tricenū: altā sexa-
 genū: altā centenū: vt sancti p̄ suoz diuersita-
 te meritorū: alij tricenos homies liberent: alij
 sexagenos: alij centenos: h̄ in die iudiciū futurū
 suspicari solēt: nō post iudiciū. Quia opinione
 quidē cū videret hoīes impunitatē sibi p̄uer-
 sissime pollicētes: eo q̄oēs isto mō ad liberatō-
 nē p̄tinere posse videant: elegātissime respon-
 disse phibeēt. h̄n poti^o eē viuēdū: vt inf̄ eos q̄sq̄
 rep̄iat q̄ p̄ alijs intercessuri sūt liberādis: ne tā
 pauci sint: vt cito ad nūerū suū vel tricenū: vt
 sexagenū: vel cētenū: vnoq̄ eoz pueniēt: ml-
 ti remaneāt: q̄ erui tā de penis illoz intercedē-
 tione nō possint et in eis inueniāt q̄sq̄ sibi sp̄m
 fructus alieni temeritate vanissima pollicet.
 Hec me respondisse illis suffecerit: q̄ sacraruz
 l̄raz q̄s cōes habemus auctoritatē n̄ spernūt
 s̄ eas male intelligendo nō qd̄ ille loquunt: s̄
 hoc poti^o putāt futurū eē qd̄ ip̄i volūt. Hāc itaq̄
 q̄ r̄s̄sōe reddita libz sic p̄missim^o imiauius.

Luc^o 8.

Explicitus ē liber vice simus primus.
 Incipiūt capla libri vice simi secundū.

- i De conditione angeloz et hominum.
- ii De etna dei et incōmutabili ei^o voluntate
- iii De p̄missione eterne b̄titudinis sc̄to: ū
 et p̄petuis supplicijs impioz.

Liber

- iiii Contra sapiētes mōi q̄ putāt frenā hoīm
corpa ad celeste bitactm̄ n̄ posse trās-
- v De resurrectōe carnis: quā q̄dā (ferri
mūdo credētes nō credūt-
- vi De roma conditorē suū romuluz diligē-
do deum fecerit: ecclesia aut̄ chustū
dominū credendo dilexit-
- vii De vt mūd^o in xpm̄ crederet x̄tus: fue-
rit dīne non psuasōis hūane-
- viii De miraculis q̄ vt mūd^o i xpm̄ crederet
fctā sūt: r fieri mōdo credēte n̄ desinūt
- ix De vniūsa miracula q̄ p̄ martyres in xpi
noie sūt ei fidei testimoniū serant q̄ in
xpm̄ martyres crediderūt-
- x Quāto dignius honorant̄ martyres: q̄
ideo multa mira obtinēt vt de^o ver^o
colat̄: q̄ demones q̄ ob h̄ quedam fa-
ciunt vt ipsi dij eē credantur
- xi Contra platonicos: qui de naturalib^o ele-
mētōz ponderib^o argumētā frenuz
corpus in celo esse non posse-
- xii Contra calūnias infidelū: q̄b^o xpianos
ō credita carnis resurrectiōe irridēt
- xiii An obortui nō ptineāt ad resurrectio-
nem: si ptinent ad numez mortuoz-
- xiiii An infantes i ea sint resurrecturib^o tūdie
corpis: quā hituri erāt erat̄ accessu-
- xv An ad dñici corpis modū oīm mortuoz
resurrectura sint corpa-
- xvi Qualis intelligenda sit cōformatio san-
ctoz ad imaginē filij dei-
- xvii An in suo sexu resuscitanda atq̄ mansu-
ra sint corpa feminaz mortuarū-
- xviii De viro pfecto i xpo r corpe ei^o: id est ec-
clesia q̄ est ipsius plenitudo-
- xix De oīa vitia corpis que in hac vita hūa-
no contraria sunt deconi: in resurre-
ctione nō sint futura: vbi manēte na-
turali substantia in vnā pulchritudis-
nem r qualitas p̄currer r quātitas-
- xx De in resurrectione mortuoz natura
corpis q̄buslibet mōis dissipatoz in i-
tegrū vnde cūq̄ reuocāda sit-
- xxi De nouitate corpis spiritualis in quaz
sanctoz caro mutabit-
- xxii De miseris ac mal^o q̄b^o hūanū gen^o me-
rito p̄ne p̄uaricatōis obnoxū ē r a q̄
bus nō nisi p̄ xpi ḡfam liberat-
- xxiii De his q̄ p̄ter illa mala q̄ bōis malisq̄ cō-
mūta sūt ad iustoz laborē sp̄cialiter p̄
- xxiiii De bonis q̄b^o etiā hanc vitā dāz (tinēt
nationi obnoxā creator: i pleuit-
- xxv De peruitatia quozundā q̄ resurrectio-
ne carnis quam sicut p̄dictū est tor-

- mundus credē impugnant
- xxvi Quō porphirij diffinitio qua beatis ani-
mis putat̄ corpus om̄e fugiendū ipi
us platonis sententia destruat̄: q̄
dicit summū deū dijs pm̄isse: vt nū
q̄ corpibus exuerent-
- xxvii De cōtrarijs diffinitionib^o platonis atq̄
porphirij: in q̄bus si vterq̄ alteri cre-
deret a v̄itate neuter deuiaret-
- xxviii Quid ad verā resurrectiōis fidē v̄ plo
v̄ labes vel etiā varro p̄ferre potue-
rit si op̄iones eoz i vnā sniaz pueni-
- xxix De qualitate visōis: qua in fu- (sent
turo seculo sancti deū videbūt-
- xxx De eterna felicitate ciuitatis dei sabba-
toz perpetuo-

Inciper liber vicesimū secundus. Ca. Ie

Sicut in primo libro supi-
ori pm̄issimus hui^o totius
opis vltim^o disputatiōe
de ciuitate dei eternaq̄
beatitudine continebit
Que nō p̄pter etatis p̄
multa secula lōgitudinē
tū quātā cūq̄ finiendam
eternitatis nomen acce-

pit: s̄ quā ad modū scriptū ē i euāgelio. Regni
ei^o nō erit finis. Recita vt alijs moriēdo dece-
dentib^o: alijs succedētib^o oriēdo: species in ea
p̄petuitatis appareat: sic in arboze q̄ perenni frō
de vestit̄: eadē videt̄ viriditas p̄manere: dū la-
bentib^o r cadētib^o folijs: subinde alia q̄ nascun-
tur facit̄ p̄seruāt opacitatis: s̄ oēs in ea ciues i
mortales erūt: adipiscētib^o r hoib^o q̄ nūq̄ sci
āgeli p̄diderūt. Faciet h̄ de^o oīsporētissim^o ei^o cō-
ditor. Promisit em̄ nec mētriri pōt: r q̄bus fidē
hic q̄ faceret q̄ m̄tra sua r nō pm̄issa r pm̄issa
iā fec̄. Ip̄e ē em̄ q̄ in p̄ncipio p̄didit mūdū: ple-
nū bonū oībus visibilib^o atq̄ intelligibilib^o re-
b^o: in quo nihil meli^o instituit q̄ sp̄s: q̄bus in-
telligentiā dedit: r sue contēplationis habiles
capacesq̄ sui p̄stitit: atq̄ vna societate deuixit
quā sanctā r sup̄nā dicim^o ciuitatē. In q̄ reside-
ant: in qua sustentent̄ beaticz sint. De^o at̄ ipse
illis ē: tāq̄ vita victusq̄ cōis. Qui liberū arbi-
triu^o eidē intellectuā nature tribuit tale: vt si
vellet deserere deū beatitudinē scz suā p̄tinuā
miseria cēt securura. Qui cūq̄ p̄sciret angelos
quosdā p̄ elationē q̄ ipi sibi ad brām vitā suffi-
cere vellēt rati boni deserto: res futuros: si eis
ademit hāc p̄tātē: potēt^o r meli^o eē iudicāō eti-
am d̄ malis hūfacere: q̄ mala eē n̄ sinere. Que

Luce. i.

oīno nulla eēt nisi nā mutabilis quīs bōa rā
 sūmo deo atq; icō mutabili bono q̄ bōa oīa cō-
 didit istitura: peccādo māla ea sibi ip̄a fecisset:
 q̄ etiā perō suo teste quicūq; bonā p̄ditā se eē nāz
 Bisi ei magnū rā ip̄a: licet nō eqli p̄ditori bonū
 eēt: p̄fecto desertio dei tāq; lumis sui: malum
 ei eē nō posset. Nā sic cecitas oculi vitii est: r
 idē ip̄m indicat ad lumē videndū oculū eē cre-
 atū: ac p̄ h̄ etiā ip̄o vitio suo excellēti oñdif ce-
 teris mēbris mēbrū capax lumis: nō em̄ alta cā
 eēt vitii ei carere lumie: ita natura q̄ fruebat
 deo: optimā se institutā docet etiā ip̄o vitio: q̄
 ideo misera est: q; nō frui deo: q̄ casū angelo-
 rū volūtariū iustissima pena sempiternae infe-
 licitatis obstruxit: atq; in eo sūmo bono p̄manē-
 tib; ceteri: vt d̄ sua sūt sine p̄māsiōe certi eēt
 tanq; ip̄ius p̄māsiōis dedit. Qui fec̄ ho-
 minē ip̄m etiā rectū cū eodem libero arbitrio
 frēnū qdē anial: s̄ celo dignū: si suo cohereret
 auctori: miseria similis si eū desereret secutura
 q̄lis nature huiusmōdi p̄ueniret. Quē similiter
 cū p̄uaricatiōe legis dei p̄ dei desertionē pecca-
 tur: eē p̄sciret: nec illi ademit liberi arbitriū p̄tā-
 tē: simul p̄uidēs qd̄ boni de malo ei eēt ipse fa-
 cturus: q̄ de mortali p̄genie merito iusteq; dā
 nata tñ p̄lm̄ p̄p̄ ḡram sup̄ colligit: vt ide sup̄
 pleat: r̄ instaurat p̄tē q̄ lapsa ē angeloꝝ: ac sic il-
 la dilecta r̄ sup̄na ciuitas nō fraudes suoꝝ nu-
 mero ciuū: q̄netiā fortassis r̄ yberiore letetur
 Multa em̄ sūt a malis qdē p̄tra volūtate dei:
 s̄ tate ē ille sapie: tāteq; virtutis vt in eos exitus
 siue fines: q̄s bonos r̄ iustos ip̄e p̄sciuit: r̄ dant
 oīa q̄ volūtati ei vident̄ aduersa. Ac p̄ h̄ cum
 deo mutare dicit̄ volūtate: vt q̄bus lenis erat:
 verbi ḡra reddat̄ irat̄: illi poti; q̄ ip̄e mutat̄
 r̄ eū quodā mō mutatū in his q̄ patiunt̄ iueni-
 unt: sic mutat̄ sol̄ oculis fauciatis: r̄ asper qdā
 mō ex miti r̄ ex delectabili molest̄ efficit: cum
 ip̄e ap̄d seip̄m maneat idē q̄ fuit. Dicit̄ etiā vo-
 lūtas dei quā fac̄ in cordib; obediētū mādāt
 eius: de q̄ dicit̄ apl̄s. Deo est em̄ q̄ opaf̄ in nobis
 r̄ velle. Sic em̄ iusticia dei nō solū q̄ ip̄e iustus
 est dicit̄: s̄ illa etiā quā in hoīe q̄ ab illo iustifica-
 tur facit: sic r̄ lex ei vocat̄ q̄ poti; e hoim̄: s̄ ab
 ip̄o data hoib;. Nā vtiq; hoīes erāt q̄b; ait ie-
 sus. In lege vestra scriptū ē: cū alio loco lega-
 mus. Lex dei ei in corde ip̄ius. Scdm̄ hāc vo-
 luntatē quā deo opaf̄ in hoibus etiā velle dice-
 re: qd̄ ip̄e nō vult: s̄ suos id volētes fac̄: sic dicit̄
 cognouisse: qd̄ vt cognoscere facit: a q̄b; iḡra
 bat. Recq; em̄ dicente apostolo. Nūc at̄ cogno-
 scētes deū imo cogniti a deo: fas ē vt credam;
 q̄ eos tūc cognouerit deo: p̄cognitos an̄ p̄stitu-
 tionē mundi: s̄ tūc cognouisse dicit̄: ē: q̄ tūc vt

cog noscere effectit. De his locutionū modis
 iā r̄ i sup̄iorib; libris memini disputatū. Scdm̄
 hanc ḡ volūtate q̄ deū velle dicimus qd̄ alius
 efficit velle: a q̄bus nesciūt futura: multa vult
 nec facit. La-II.
 Vltia em̄ volūt fieri sancti ei ab illo in-
 spirata sancta voluntate: nec sūt: sicut
 orant p̄ q̄busdā ie sancteq; r̄ qd̄ orant nō fac̄
 cū ip̄e in eis hanc orādī volūtate sc̄rōspū suo fe-
 cerit: ac p̄ h̄ q̄m d̄m̄ volūtate orant sancti vt
 q̄squis sit saluus: possum; illo mō locutiōis di-
 cere: vult deus r̄ nō facit: vt ip̄m dicam; velle:
 q̄ vt velint isti: facit. Scdm̄ illā d̄o volūtatem
 suā q̄ cū ei p̄sciētia sempiterna est. P̄fecto
 in celo r̄ in terra oīa q̄cūq; voluit: nō solū p̄te-
 rita vel presentia: s̄ etiā futura iā fec̄. Vt r̄ an-
 teq; ventat tps q̄ voluit vt fieret qd̄ ante tēpa
 vniuersa p̄sciuit atq; disposuit: dicim; fiet quā-
 do deus voluerit. Si aut̄ nō solū tps quo futu-
 rū est: verū etiā vtrū futurū sit ignoramus: di-
 cim; fiet si deo voluerit: nō q; deo nouā volū-
 tatē quā nō habuit tūc habebit: s̄ quia id qd̄ ex
 eternitate in ei imurabili p̄paratū est volun-
 tate: tunc erit La-III
 q̄ Clap̄ropter vt cetera tā multa p̄tereā:
 sicut nūc in x̄po videm; impleri qd̄ pro-
 misit abrae dicens. In semine tuo b̄dicentur
 oēs gētes: ita qd̄ eidē semini ei p̄misit i plebif
 vbi ait p̄ p̄betā. Resurgēt q̄ erāt in monumē
 tis. Et qd̄ ait. Erit celū nouū r̄ terra noua: et
 nō erūt mēores p̄ioꝝ: nec ascēdent in cor ip̄o-
 rū: s̄ leticiā r̄ exultationē iuenient in ea Et ecce
 ego faciā hierl̄m̄ exultationē: r̄ p̄lm̄ meū in
 leticiā: r̄ exultabo in hierl̄m̄: r̄ letabor in p̄plo
 meo: r̄ vltra nō audiet̄ in ea vox flet̄. Et p̄ aliū
 p̄betā qd̄ p̄nunciauit dicens eidē p̄bere. In
 tpe illo saluabit̄ populus tuus oīs q̄ inuēt̄: s̄ue
 rit script̄ in libro: r̄ multi dormiētū in t̄re pul-
 uere: siue vt qdā iterptati sūt: aggere exurgēt
 hi in vitā eternā r̄ hi in opprobriū r̄ in p̄fusionē
 eternā. Et alio loco p̄ cundē p̄betā. Et acci-
 piēt̄ regnū sancti altissimi r̄ obtinebūt illō vsq;
 in seculū: r̄ vsq; in secula seculoꝝ. Et paulo
 post. Regnū inquit ei regnū sempiternū. Et
 alia que ad hoc p̄tinentia in lib; o vice simo po-
 sui: siue que nō posui: r̄ tñ in eis dē l̄ris sc̄pta sūt
 Veniēt r̄ h̄ sic r̄ ista venerūt: q̄ increduli si pu-
 tabāt eē ventura. Idē q̄ppe deus vtraq; p̄mi-
 sit: vtraq; ventura eē p̄dixit: quē phorrescunt
 numina paganorum: teste etiā porphyrio no-
 bilissimo p̄ho ip̄orum. La-III
 s̄ Ed videlicet hoīes docti atq; sapiētes
 contra vim tate auctoritatis: q̄ oīa ge-
 nera hoim̄ sic tāto an̄ p̄dixit in h̄ credēdus spe-
 R 3

Eccl̄. 7.

P̄bil. 2.

Job. 8.
P̄. 36.

Gal. 4.

P̄. 34.

Gen. 22.

Isa. 26.

Ibid. 65.

Dan. 12.

Dan. 7.

Ibidem.

La-III

R 3

Liber

randūq; puerit: acute sibi argumētari vidēt
aduersus cor: porū resurrectionē ⁊ dicē: qđ i ter
tio d̄ republica libro a cicerōe cōmēorati ē. nā
cū herculē ⁊ romulū ex hoib⁹ deos eē factos af
feueraret: qđ nō corpa inq̄t sūt i celū elata: ne
q; ei natura pateret vt id qđ eēt d̄ fra nisi i fra
maneret. Hec ē magna rō sapiētū: qđ dñs no
uit cogitatōes: qm̄ vane sūt. Si ci anie tñmō
eēm⁹. i. sine vilo corpe spūs ⁊ i celo hitates fre
na aialia nescirem⁹: nobisq; futuz esse diceref
vt frenis corpb⁹ aialia qđā vinculo mirabi
li necteremur: nōne multo fori⁹ argumētare
mur id credere recusante: ⁊ dicerem⁹ natura
nō pati vt res i corpea ligamēto corpeo vince
ret. Et tñ plena ē fra vegetātib⁹ aīs qđ b̄ mē
bra frena miro mō sūt cōnexa ⁊ iplicita. Cur q̄
eodē volēte dō qđ fecit aial si poterit frenū cor
pus i celeste corpe attrolli: si anim⁹ oīa b̄ frena
trāscēdens p̄b̄ etiā celesti corpe p̄stabilior: fre
no corpi potuit alligari. An frena p̄ricula tā ex
igua potuit aliqd̄ celesti corpe melius apud se
tenere: vt sensum h̄fer ⁊ vitā: ⁊ eā sentientē at
q; viuētē dedignabilē celū suscipe: aut susceprā
nō poterit sustinere cū de re sentiat ⁊ viuat ista
melioze: qđ ē corpe oē celeste. S; iō nūc si fit qđ
nōdū ē tps qđ id fieri voluit. Quid b̄ qđ puidē
tiadei multo mirabili⁹: qđ illud qđ ab istis si cre
dit fecit. Cur ei nō vehemētī admirāf i corpeos
aīos: celesti corpe potiozes frenis alligari cor
porib⁹ qđ corpa licet frena sedib⁹ q̄uis celesti
bus tñ corpeis sblimari: nisi q; b̄ videre p̄fucui
mus: ⁊ b̄ sum⁹: illud x̄o nōdū sum⁹: nec aliquā
do adhuc vidim⁹. Nā p̄fecto sobria rōne p̄sul
ta mirabilioris eē diuī op̄is repif in corpalibus
corpalia qđāmō atterere: quālibet diuisa: q; i
la celestia: ista f̄restria tñ corpa ⁊ corpa copula
Ed h̄ incredibile fuerit (ri. La. V
I aliquā. Ecce iā credidit mūdus s̄latū
frenū x̄pi corpe i celū: resurrectionem
carnis ⁊ ascēsiōē i supnas sedes: paucissimis
remanētib⁹ atq; stupētib⁹: vel doctis vel indo
ctis iā crediderūt docti ⁊ indocti. Si rē credi
bile crediderūt: videāt qđ sint stolidi qđ si credūt.
Si at res incredibilis credita ē: etiā b̄ vtiq; incre
dibile ē: sic creditū eē qđ incredibile est. Hec iḡ
duo incredibilia: resurrectionē. i. n̄fi corpis in e
ternū: ⁊ rē tā incredibile mūdū eē credituz: idē
de⁹ ante qđ vel vnū horū fieret ambo futura eē
p̄dixit. Tñū duoz incredibiliū iā factū eē vide
mus: vt qđ erat incredibile crederet mūd⁹: cur
id qđ reliquū ē despar: vt etiā b̄ vciat qđ incre
dibile credidit mūdus: sic iā venit: qđ similif incre
dibile fuit vt rē tā incredibile crederet mūd⁹ qđ
qđē b̄ vtiq; incredibile: qđ videm⁹ vnū: alter
credim⁹ i eisdē l̄ris p̄dictū sit: p̄ qđ credidit mū

duo: Et ip̄e mod⁹ qđ mūd⁹ credidit si p̄sideret:
i. credibilior iuenit. Ineruditof liberalib⁹ disci
plinis ⁊ oīno q̄trā ad istoz doctrinas attinet ipo
litos: non pitos grāmatica: nō armatos dialē
ctica: nō rethorica i flatos: piscatozes x̄ps cum
retib⁹ fidei ad mare hui⁹ sc̄li paucissimos misit
atq; ita ex oī genere tā multos pisces: ⁊ tanto
mirabiliozes: q̄to rariozes etiā ip̄os p̄bos ce
pit. Duob⁹ illis incredibilib⁹ si placet: imo quia
placere v̄z addam⁹ b̄ tertiū. Nā q̄ tria sūt incre
dibilia: qđ tñ sc̄a sūt. Incredibile ē ei x̄pm̄ resur
rexisse i carne ⁊ i celū ascēdisse cū carne. Incre
dibile ē mūdū rōtā incredibile credidisse. Incre
dibile ē: hoīes ignobiles: i firmos: paucissimos
ip̄iros: rē tā incredibile: tā efficacif mūd⁹: ⁊ in il
lo etiā doctis p̄suadere potuisse. Hoz triū incre
dibiliū p̄mū nolūt isti cū qđ agim⁹ credē: fecit
dū cogūf ⁊ cernere qđ nō iueniūt vñ s̄sc̄m̄: si
nō credūt tertiū. Resurrectio certe x̄pi ⁊ in ce
lū cū carne in qđ resurrexit ascēsiō: toto iā mō
p̄dicat ⁊ credit: si credibilis nō ē vñ toto frarū
orbe iā credita ē. S; multi nobiles: sublimes:
docti: etiā se vidisse dixēf: ⁊ qđ vidēf diffama
re curāf: eis mūdū credidisse si mirū ē: istos
adhuc credere nolle p̄durū ē. Si at vt verū est
paucis: obscuris: minis: indoctis: eā se vidisse
dicētib⁹ ⁊ scribētib⁹ credidit mūdus: cur pauci
obstinatissimi qđ remāsef t̄pi mō iā credēti ad
huc vsq; nō credūt. Qui p̄p̄ea nūero exigu
ignobiliū: i firmoz: ip̄itoz hoīm credidit: q; in
tā p̄tēpnabilib⁹ testib⁹ multo mirabili⁹ diuitas
se ip̄a p̄suasit. Eloq̄a nāq; p̄suadētū qđ dicebāt:
mira fūe f̄t sc̄a: si x̄ba. Qui ei x̄pm̄ i carne resur
rexisse: ⁊ cū illa i celū ascēdisse si viderāt: id se
vidisse narrātib⁹ si loquētib⁹ tñ: etiā mirifica
faciētib⁹ signa credebāt. Hoīes q̄ppe qđ vnus
vel vt multū duaz liguaz fuisse nouerāt: repē
te liguis oīm gētū loq̄ntes mirabilif audiebāt
Laudū ab yberib⁹ m̄fis ad eoz x̄bū i x̄pi noie
post. xl. ānos incolumē p̄stitisse. Sudaria d̄ cor
porib⁹ eoz ablata sanādis p̄fuisse languētib⁹:
in via qđ fuerunt transituri positos in ordie inu
merabiles morbis varijs laborātes: vt ābulā
tiū sup eoz vmbra trāfiret p̄tinuo salutē solere
recipe: ⁊ alia multa stupēda i x̄pi noie peos fa
cta sūt signa: post rēo etiā mortuos resurrexis
se cernebant. Que si vt legunt gesta esse con
cedunt: ecce tot incredibilia tribus illis incre
dibilibus addim⁹. Et vt credat vnū incredi
bile: qđ de carnis resurrectionē atq; in celū ascē
siōne dicif: multoz incredibiliū testimonia tā
ta congerim⁹: ⁊ nōdū ad credendū abhorē
da duritia incredulos flectim⁹. Si vero p̄pos
tolos x̄pi vt eis crederef resurrectionē ⁊ atq;
ascensionē p̄dicantibus x̄pi etiā iā ista miracu

Bar. 4.

Luce. 1.

Actū. 2.

1bidē. 3.

1bidē. 19.

1bidē. 4.

La. VI la facta esse non credit: hoc nobis vnu grade
 r Eco miraculu sufficit: q ea terraru orbis sine vllis
 a lam miraculis credidit. La. VI
 etia r. In ² Ecolamus etiaz hoc loco illud qd de
 bca. die q r romuli credita diuinitate tullius ad
 drouli cre miratur. Verba eius vt scripta sut in
 dno diuina seram. Adagis e inquit in romulo admirandu
 reulle ad qd ceteri qui dii ex homibus facti esse dicunt
 mirat. s. in minus cruditis hominu seculis fuerunt vt fin
 li. terrio de gendi. p. cluioz esse ratio cuz imperiti facile ad
 re publica. b. Mun credendu impellerent. Romuli aut etatem
 fecer. anis min. bis sexcētis annis ia inueteratis litteris
 re. puro vi atqz doctrinis omniuqz illo antiquo ex incul
 na septuag. ta hominu vita errore sublato fuisse cernim.
 ee. fm enim Et paulo post de eode romulo ita loquit quod
 eutropiu ci ad hunc pmet sensum Ex quo intelligi potest
 ceto p. fular. inquit per multis anis ante homeru fuisse q
 na gessit an romulu: vt ia doctis hominibus ac rpiibus ipis
 no ab vbe eruditis ad fingendu vix quicqz esset loci. An
 p. d. ita fecer eruditus ad fingendu vix quicqz esset loci. An
 ac. simo. etu iniquitas. n. recepit fabulas: fictas etia non uqz
 q. scilicet. Romulus incondite. Hec etas aut ia exulta preserti elu
 suem moz dens omne qd fieri no potest respuit. Un. e nu
 tu. e. vel ad mero doctissimoz hominu idemqz eloquentif
 deos tra. sa sumus oim marcus tullius cicero: p. p. terea dic
 tus fm cu diuinitate romuli mirabiliter creditam: q. ei u
 de anno ab dita ia tepora fuerut que falsitatem non reci
 vbe p. d. ita perent fabularu. Quis aut romulu deuz nisi
 x. c. q. b. s. b. tract. a. s. e. c. c. t. s. octua roma credidit: atqz id parua r incipiens. Luz
 g. m. t. o. u. e. deinde p posteris fuare fuerat necesse qd acce
 remanet ser perant a maioribus: vt cu ista supstitutione in la
 c. t. i. q. g. in te quodammodo matris ebibita cresceret ciui
 ta q. s. ut plu tas: atqz ad tam magnu pueniret imperiu: vt
 res seceris ex eius fastigio velut ex altiore quoda loco ali
 s. m. n. s. sep as quoqz gentes quib. d. n. aret hac sua opinio
 tingentis ne p. s. u. d. eret: vt no quide crederet: s. t. n. dice
 c. Per mil rent. de. u. romulu: ne ciuitatatez cui f. u. e. b. ar. de
 ris anis an fuisse bono conditore eius offenderent. Aliter cu nomi
 f. u. l. e. b. o. n. e. rum q. r. o. nando q. s. roma: q. id no amore quide hui. erro
 mulu. f. u. i. t. ris: s. cu amor. i. errore crediderat. C. h. u. i. s. t. autē
 c. m. b. o. m. e. r. q. s. s. i. t. celestis r sempiternae conditor ciuitat:
 s. e. u. r. o. p. i. u. non t. n. e. u. q. m. ab illo condita est de. u. e. r. e. d. i. d. i. t. :
 r. e. a. g. r. i. p. e. s. i. d. e. o. p. o. t. i. u. s. e. s. t. c. o. n. d. e. n. d. a. : q. u. i. a. c. r. e. d. i. d. i. t. R. o.
 s. i. l. u. i. q. r. e. g. i. s. ma conditorem suu ia constructa r dedicata:
 albanorum tan. q. s. de. u. coluit in templo: hec aut hierusalem
 cui successit con ditorē suu deum xpm: vt construi posset et
 arem silu. regnans an dedicari posuit in fidei fundamentu Illa illuz
 nis. x. x. cui amando esse de. u. e. r. e. d. i. d. i. t. : i. s. t. a. i. s. t. u. d. e. u. e. e. c. r. e.
 successit a dendo amauit. Sic q. p. c. e. s. s. i. t. v. i. a. m. a. r. e. t. i. l. l. a. : e. t.
 uentia. s. i. l. u. i. s. de amato ia libenter etia falsu bonu crederet:
 uis annis ita p. c. e. s. s. i. t. v. i. i. s. t. a. c. r. e. d. e. r. e. t. v. t. r. e. c. t. a. f. i. d. e. n. o. t. e.
 triginta q. t. u. o. r. e. g. n. a. l. m. e. r. e. q. d. f. a. l. s. u. : s. q. d. v. e. r. u. e. r. a. t. a. m. a. r. e. t. E. x. c. e. p. t.
 cui successit em tot r tantis miraculis que psuasert deuz
 p. c. a. s. s. i. l. u. i. e. s. s. e. x. p. m. : p. r. o. p. h. e. t. i. e. q. d. i. u. i. n. e. f. i. d. e. d. i. g. n. i. s. s. i. m. e. p.
 r. g. n. a. s. a. n. i. c. e. s. s. e. r. u. n. t. : q. u. e. i. n. i. l. l. o. n. o. n. s. i. c. a. p. r. i. b. a. d. h. u. c. : c. r. e.
 x. x. h. u. i. e. f. u. e. d. u. n. t. i. m. p. l. e. n. d. e. : s. i. a. m. a. t. o. t. o. m. u. n. d. o. d. e. m. o. s. t. r. a.

tur implete. De romulo autē qz cōdidit romā
 in eaqz regnauit: audis: legi: non quia factuz
 est qd ante fuisset pphetaru: s. qz sic recept^o in
 deos creditu tenent lre: nō factū docent. Bul
 lis quippe rex mirabiliū signis id ei vere puēis
 se monstrat. Lupa qzpe illa fratx duoz nutrix
 qd videt quasi magnū extitisse portenti: qle
 aut quantū est ad demonstrandū deū. Lerte
 em et si nō meretrix fuit lupa illa sed bestia: cū
 fratribus portenti cōmune fuerit ambobus
 frater tñ eius nō habet deus. Quis aut phibi
 tus ē: aut romulū aut herculē: aut alios tales
 hoies deos dice r mozi maluit qz si dice: aut do
 aliqz gētiū coleret inf deos suos romulū: nisi ro
 mani nomis metus cogeret. Quis porro enu
 meret qz multi quālibet se uicia crudelitatis
 occidi: qz xpm deū negare maluerit. Proinde
 metus quālibet leuis indignatōis que ab aīs
 romāoz si nō fieret posse putabat existere cō
 pellebat aliquas ciuitates positas sub iure ro
 mano tanqz deū colere romulū: a xpo ar do nō
 solū colēdo: verū etiā pfitendo tāta p orbem
 fre martyru multitudinē met^o vll^o aut terroz
 reuocare si potuit: blādiciē nulle: pmissio n
 la demouit: s. nec facultatū violēta subtractio
 nec acerbitas vniūsqz variatūqz penaz: r ipi
 us mortis q pl^o ceteri formidat. Neqz tūc ciui
 tas xpi qzuis adhuc pegrinare f i fris r hret tā
 magz agmina ploz adūsus ipios psecutores
 suos p pali salute puguit: s. poti^o vt obtineret
 etiā nō repugnauit. Ligabā: icludebā: ce
 debā: rō: qbā: vrebā: laniabā: rucidabā:
 r multiplicabā. Nō erat eis p salute pugnare
 nisi salutē p saluatore ptenere. Scio in libro ci
 cerōis tertio nisi falloz de republica disputari:
 nullū bellū suscipi a ciuitate optis: nisi aut p si
 de: aut p salute. Quid ar dicat p salute: v l i r e l
 ligi quā salutē velit: alio loco demōstrās: s. his
 penis inqt qz etiā stultissimi sentiūt egeſtate:
 exilio: vinculis: verberib^o: elabunt sepe puari
 oblata mortis celeritate. Ciuitatib^o aut moz
 ipa pena est: q videt a pena singulos vindica
 re. Debet em pstituta sic eē ciuitas: vt eterna
 sit. Itaqz nullus interitus est reipublice natu
 ralis vt homis in quo mozs nō mō necaria est
 verū etiā optanda p sepe. Ciuitas aut cū tollit
 deſet: extinguitur: simile est quodamō vt ma
 gnis pua conferamus: ac si omis hic mundus
 intereat r conscidat. Hoc ideo dixit cicero: qz
 mundū nō interituz cū platonis sentit. Lō
 stat ergo eum pro ea salute bellū voluisse susci
 pi a ciuitate: q fit vt maneat hic ciuitas sic di
 cit eterna: qzuis moziensibus r nascētibz sin
 gulis: sic perhennis est opacitas oleē vel lauri

us. cui^o ano
 vñ. na: est
 romul^o r sic
 p. c. e. s. s. i. t. b. o.
 m. e. r. o. m. u.
 l. u. p. a. n. o. s.
 l. x. x. i. j.
 d. J. t. e. q. d.
 d. i. c. i. t. a. l. i. e. c. ū
 q. s. r. o. m. a. q. z
 r. o. m. a. n. i. c. o. r.
 l. e. b. a. r. e. ū. s. u. b.
 n. o. m. i. n. e. q. r. i.
 m. s. g. e. n. t. e. f.
 a. l. i. e. s. u. b. n. o. r.
 m. i. n. e. r. o. m. u.
 l. i. e. L. u.
 p. a. q. z. e. i. l. l. a.
 f. r. m. d. u. o. r. u. z.
 n. u. t. r. i. x. r. e.
 p. y. s. l. i. b. r. o.
 x. v. i. j. c. a. p. i.
 t. u. l. o. x. x. i. j.

Liber

atq; hmoi ceterar; arbor; singulor; lapsu ortu
q; folior;. Adors q;pe vt die nō hoim singulor;
s; vniūse pena ē ciuitat; q; a pena plerūq; singu
los vindicat. Vn merito q;rit vtrū recte fece
rit sagūtin; q; vniūsa suā ciuitatē interire ma
luerit: q; fidē frāgē: q; cū ipa romana republica
tenebāt. In q; suo scō laudāt ab oib; trene rei
publice ciuib;. S; si quō huic disputatōi possēt
obedire n̄ video: vbi d; nullū suscipiēdū eē bel
lū: nisi aut p; fide aut p; salute. Hec d;: si i vnuz
s; piculū: ita duo ista p;currerit: vt teneri altez
sine alteri amissio ē n̄ possit: qd sit poti; eligen
dū. P;fecto em; sagūtin; si salutē eligerēt: si
des ei; fuerat deferēda. Si fides tenēda: amit
tēda vtiq; sal; sic ē scū ē. Sal; ar; ciuitat; di tal
ē: vt cū fide ac p; fidē teneri v; poti; acq;ri possit
fide ar; pdita ad eā q;sq; v̄ire n̄ possit. Que cogi
tatio firmissimi ac patiētissimi cordis: tot ac tā
ros martyres fecit. q;lc ne vnū qdē habuit: v; ha
bere potuit: q; ē de; credit; romul;. La. VII
Ed valde ridiculū ē d; romuli falsa dinita
te cū d; xpo loq;mur facē mētionē. Clerū;
tam cū sexcēt; ferme ānis an; ciceronē romul;
fuerit: atq; illa etas iā fuisse doctris dicat; excul
ta: vt qd fieri n̄ p; oē eludēs respueret q;to ma
gis p; sexcētos ānos ipi; tpe cicerōis maxieq;
postea s; augusto atq; tyberio eruditiorib; vti
q; ipib; resurrectionē carnis xpi; atq; i celos as
censionē: tāq; id qd fieri n̄ p;: mēs hūana ferre n̄
posset: eludēsq; ab aurib; cordib; q; spuaret:
nisi eā fieri potuisse atq; scū eē dinitas ipi; dita
tis v; ditas dinitat; t; p;stātia miraculor; sig; mō
strarēt: vt frētib; p;tradictētib; tā mult; tāq; ma
gnis p;secutiōib; p;cedēs i xpo: deind; ad nouuz
scūm i certis secutura resurrectio atq; imortalī
tas carnis t; fidelissime credere t; p;dicare: in
trepide: t; p; oib; tre pullulatura secūdius cū i
martyz; saguie serēt. Legebāt ei; p;coia p;cedē
tiū p;phaz; p;currēbāt oīta v̄rutū t; p;suadebāt
ditas noua p;suatūdi: n̄ p;traria rōni donec orb
tre q; p;seq;ba; furore p;seq;ret fide. La. VIII
Et i q;rit nūc alia miracula q; p;dicat; scā eē
c; n̄ sūt. Possē qdē dicē necāria fuisse p;sq;
credēt mūd;: ad h̄vt credēt mūd;. Quisq; ad
huc p;digia vt credat i q;rit magnū ē ipē p;digū
q; mō credēte n̄ credit. Clerū; h; iō dicūt vt nec
tūc illa miracula scā fuisse credāt. Vn; q; tāta fide
xps; vsq; q;q; cāta; i celū cū carne sublat;. Vn;
ipib; erudit;: t; oē qd fieri n̄ p; i spuētib;: sine v;
lis miraculis nīmū mirabil; incredibilia credi
dit mūd;. An forte credilia fuisse: t; iō credita
eē dicturi sūt: Lur; q; ipi; n̄ credūt: Breuis ē ig;
nra cōplexio. Aut incredibili rei q; n̄ videbāt:
alia incredibilia q; tū siebāt t; videbant; seceit; n̄

dē: aut certe ita credibilis: vt nullis q; b; p;suade
tur miraculis idigēt: istoz; nīmū redarguit in
fidelitatē. Hoc ad refellēdos vanissimos dice
ri. Hā facta eē multa miracula q; attestarēt illi
vni grādi salubriq; miraculo q; xps; in celū cū
carne i q; resurrexit ascēdit negare n̄ possum;.
In eisdē q;pe veracissimis libr; cūcta p;scripta
sūt: t; q; facta sūt: t; p; qd credendū facta sūt.
Hec vt fidē facerēt innotuerit. H; p; fidē quā fece
runt multo clarius innotescunt. Legunt; q;pe
in populis vt credantur: nec in populis tū
nisi credita legerēt. Hā etiā nūc sūt miracu
la i ei; noīe: siue p; sacra ei;: siue p; oīones v; me
morias scōz; ei;: s; n̄ eadē claritate illustrāt vt
tāta q;ta illa glia diffamēt. Lanon; q;pe sacraz;
l;faz; quē diffamatū eē optebat illa sac; vbiq;
citari t; mēorie cūctoz; iherere iploz;: h; ar; vbi;
cūq; sūt ibi sciūt: vix a tota ipa ciuitate vel q; cū
q; cōmanētū loco. Hā plerūq; etiā ipi; paucissi
mi sciūt: ignorātib; ceteris: maxie si magna sit
ciuitas: t; q; alibi alijsq; narrāt: n̄ tāta ea cōmē
dat auctas vt sine difficultate vel dubitatione
credāt: q; quis xpīais fidelib; a fidelib; idicent;.
Miraculū qd mediolani scū ē cū illic eēm; q; n̄
illūinat; ē cec; ad multoz; noticiā potuit pueni
re: q; t; grādis ē ciuitas: t; ibi erat tūc ipator; t;
imēso plo teste res gesta ē: p;currēte ad corpa
martyrū; p;raij; t; geruasij;. Que cū laterēt: et
penit; nescirēt: epō ambrosio p; somnū reuela
ta repta sūt: vbi cec; ille depul; veterib; tene
br; die vidit. Apd; carthaginē ar; q; nouit p; ad
modū paucissimos salutē q; scā ē in occēto ex ad
uocato vicarie p;fecture vbi nos iterfuim; t; o
culis aspexim; n̄ris: Vtētes ei; d; trāsmarinis
me t; fratē meū alipiū: nō dū qdē clericos h; iā
do fuitēs: vt erat cū rota domo sua religiosi
simus ipē suscepit apd; eū tūc hirabam; cura
ba; a medic; p; fistulas q; inūerosas atq; p;
plexas hūit i posteriore atq; ima corpis pte. Jā
secuerāt eū t; art; sue cesa madicam; agēbāt.
Pass; ar; fuerat in sectione illa: t; diuturnos t;
acerbos dolores. Sed vnus inter multos si
nus sefellerat medicos: atq; ita latuerat vt eū
non tangerent: quem ferro aperire deberent
Deniq; sanatis omnibus que aperta curabāt
iste remanserat solus: cui frustra impendebat;
tur labor. Quas mozas ille suspectas habens
multūq; formidās ne itez; secaret; qd ei; p;di
xerat ali; medic; dōestic; ei; quē n̄ admiserāt illi
vt saltē videret cū p; mū sect; est quō id face
rent: iratusq; illum domo abiecerat: vixq; re
ceperat: erupit atq; ait. Iterum me securi
estis. Ad illius quem nolūstis esse p;itē verba
uenturus sum. Irridere illi medicū imperiū

ceperunt: metūq; hoīs bonis v̄bis p̄missiōibus
q̄ lenire. Præterierūt ⁊ alij dies plūmi: nihilq;
p̄ficiēbat oē qd̄ sicbat. Adhuc tū in sua pollici
tatiōe p̄stebat: nō se illū sinū ferro: s̄ medica-
mētis eē clausuros. Adhibuef ⁊ alij gr̄adeūū
iā medicū: satisq; in illa arte laudatū. Adhuc
em̄ viuebat: ammoniū dico: q̄ loco ispecto idē
qd̄ illi eoz diligētia p̄tiaq; p̄misit. Lūi ille fa-
ctus auctoritate secur⁹: domestico suo medico
q̄ futurā p̄dixerat aliā sectiōez faceta hilarita-
te: velut iam salu⁹ illuist. Quid plura? Postea
tot dies inanit⁹ p̄sumpti trāsierūt: vt fessū atq; cō-
fusi faterent⁹ eū nisi ferro nullo mō posse sana-
ri. Expauit: expalluit: nimio timore turbat⁹: at
q; vbi se collegit: fatiq; poruit: abire illos iussit
⁊ ad se ampli⁹ nō accedere impauit: nec aliud
occurrit fatigato lachrymōz illa iā necitate cō-
stricto nisi vt adhiberet alexandrinū quēdā q̄
tūc chirurg⁹ mirabilis habebat: vt ip̄e faceret
qd̄ ab illis fieri nolēbat irat⁹. S; postea q̄ vēit
ille: laborēq; illoz in cicatricib⁹ sic artifex vidit
boni viri func⁹ officio: p̄suasit hoī: vt illi poti⁹
q̄ in eo tū laborauerūt: q̄tū ip̄e inspicēs mira-
bat curatiōis sue sine fruerent⁹: adijciēs q̄ reue-
ra nisi fecit⁹ eēt salu⁹ eē nō posset. S; valde ab-
horere a suis morib⁹: vt hoīb⁹ quoz artificio:
fissimā opam: in dūstriā: diligētia admirās in ci-
catricib⁹ ei⁹ videret. p̄p̄ exiguū qd̄ remansit:
palmā tāti laboris auferret. Redditi sūt anō
ei⁹: ⁊ placuit vt eodē alexandrino assistēte ip̄i
sinū illū ferro q̄ iā p̄sensu oīm aliter insanabilis
putabat apierēt. Que reo dilata ē in p̄stē diez
S; cū abissent illi: ex merore nimio dñi tant⁹ ē
in domo illa exort⁹ dolor: vt tanq; funer⁹ plan-
ctus vix cōp̄mēret a nob. Visitabāt eū quo-
tidie sc̄i viri: ep̄s tūc v̄zalēs b̄tē mēorie satur-
ninus ⁊ p̄byter gelosus: ac diaconi carthagi-
nensis ecclesie. In q̄b⁹ erat: ⁊ ex q̄b⁹ sol⁹ ē: nūc
in reb⁹ h̄ianis iā ep̄s cū honore a nobis debito
nosand⁹ aureli⁹: cū q̄ recordātes mirabilia opa
dei: de hac re sepe collocuti sumus: eūq; valde
meminisse qd̄ cōmemoram⁹ inuenim⁹. Qui cū
eū sicut solebāt vespe visitarēt: rogauit eos mi-
serabilib⁹ lachrymis: vt mane dignarent⁹ eē p̄-
sentes suo funeri poti⁹ q̄ dolori. Lat⁹ em̄ eum
mer⁹ ex p̄orb⁹ inuaserat penis: vt se inf̄ medi-
corū manus nō dubitaret eē moriturū. Lō sola-
ti sunt euz illi ⁊ hortati vt in deo fideret: eiusq;
volūtarē virilif ferret. Inde ad ofonē ingressi
sumus. Vbi nobis ex more genua figētib⁹ atq;
incūbētibus terre: ille se ita piccit tanq; fuisset
aliq̄ ipellēte graui⁹ p̄strat⁹ ⁊ cepit orare. Qui
bus mōis: q̄ affectu: q̄ motu animi: q̄ fluuio la-
chrymaz: q̄b⁹ gemitib⁹ atq; singulib⁹ succuti

entib⁹ oīa mēbra ei⁹ ⁊ pene includētib⁹ sp̄m:
q̄s vllis explicet v̄bis. Vtrū oraret alij: nec in
h̄ eoz auerteret intētio: nesciebā. Ego tū proz
sus orare nil poterā: s̄ tūmō breui⁹ i corō meo
dixi. Dñe q̄s tuoz p̄ces exaudis: si has n̄ exau-
dis: Nihil ei mihi videbat addi iā posse: nisi vt
expiraret orādo Surrexim⁹: ⁊ accepta ab ep̄o
b̄ndictiōe discessim⁹: rogāte illo vt mane ad ef-
sent: illisq; vt equo alio eēt hortatibus. Illuxit
dies q̄ metuebat: aderāt fui dei sic se affutur⁹
eē p̄miserāt. Ingressi sunt medici: parant⁹ oīa
q̄ hora illa poscebat: tremēda ferramenta p̄fe-
runt: attonitis suspēsisq; oīb⁹. Eis autē q̄z erat
maior auctoritas: defectum animi ei⁹ p̄solādo
erigētib⁹ ad man⁹ secturi mēbra iu lectulo cō-
ponunt: solumē nodi ligamētōz: nudat⁹ loc⁹:
inspicit medic⁹: ⁊ secādū illū sinū armat⁹ atq;
intēt⁹ inq̄rit. Scrutat⁹ oculis: digitisq; p̄trectat
Lēptat deniq; mōis oīb⁹: iuenit firmissimā ci-
caticē. Bā illa leticie laus atq; gr̄axactio mise-
ricordie ⁊ oīpotēti dō q̄ fusa ē ore oīm lachrymā
tib⁹ gaudijs: nō ē cōmittēda meis v̄bis: cogite
ur poti⁹ q̄ dicat. In eadē carthagine. Inno-
cētia religiosissima femia de p̄marijs ipsius ci-
uitat⁹ in māmilla cancrū hēbat: rem sic medici
dicunt nullis medicamēt⁹ sanabilē. Aut q̄ p̄sci-
di solet ⁊ a corpe separi mēbruz vbi nascit: aut
vt aliq̄to hō q̄etius viuat fomēt⁹ ē pest⁹ mitigā-
da frēq̄ntib⁹. Hā vt inde mortē q̄tūlibet tardū
us affuturā p̄fidam⁹ fm̄ hippocrat⁹ vt ferē sen-
tētia: oīs ē omittēda curatio. B̄ illa a perito me-
dico ⁊ sue domui familiarissimo acceperat: et ad
solū deū se orādo cōuerterat: admonet in som-
nis appropinquāte pasca: vt in pte seminarum
obseruanti ad baptisteriū: q̄cūq; illi baptizata
p̄mitus occurrisset: signaret ei locū signo cru-
cis xp̄i: fecit: ⁊ cōfestim sanitas secuta ē. Adhuc
cus sane q̄ ei dixerat vt nihil curatiōis adhibe-
ret si paulo diuti⁹ vellet viuere: cuz insperisset
eā postea ⁊ sanissimā cōperisset quā p̄ h̄ illō
malū tali inspectiōe cognouerat: quesuit ab
ea vehemēter qd̄ adhibuisset curatiōis: cupi-
ens q̄tū intelligi dat⁹ nosse medicamētū: q̄ hip-
pocrat⁹ definitio vinceret. Lūq; ab ea qd̄ fa-
ctū eēt audisset: voce velut cōtēnētis ⁊ vultu:
ita vt illa metueret ne aliq̄ cōtumeliosuz ver-
bum p̄ferret in xp̄m: religiosa v̄banitate re-
spondisse fert. putabā inq̄t magnū aliqd̄ te mi-
hi fuisse dicturā. Atq; illa iā exhorrescēte: mor-
addidit. Quid gr̄ade fecit xp̄s sanare cancrū:
q̄ q̄triduanū mortuū suscitauit. Hoc q̄ cum au-
dissē ⁊ vehemēt stomacharē: i illa ciuitate atq;
i illa p̄sona s̄vitiq; obscura sc̄m tā igēs mirac̄m
sic latere: hinc eā ⁊ ad monēdā ⁊ pene obiurgā

Libet

dampnati. Que cū mibi respōdisset nō se in-
de tacuisse: q̄sui ab eis q̄s forte tūc matronas
amicissimas secū habebat: vtrū hoc antea scis-
sent. Responderūt se omnino nescisse. Ecce
inquā quō nō taces: vt nec iste audiāt que tibi
tanta familiaritate iungunt. Et q̄ breuē ab
ea q̄stuerā: feci vt illis audientibus multūq̄ mi-
rantibus et gloriificantibus deū: totūq̄ ex ordine
quēadmodū gestū fuerit indicaret. Abendi-
cū quendā podagricū in eadē vrbe: q̄ cū dedis-
set nomē ad baptisimū: et pridie q̄ baptizaret ī
sommis a pueris nigris curatis q̄s itelligebat
demonēs esse: baptizari eodē anno phibit^o
fuisse: eisq̄ nō obtēpans etiā p̄culcāribus pe-
des ei^o in dolore acerrimū q̄lē nūq̄ exptus est
estuasset: magisq̄ eos vincens lauacro rege-
neratiōis vt vouerat ablui nō distulisset: in ba-
ptismate ip̄o sō solū dolore quo vltra solitū
cruciabat: verū etiā podagra caruisse: nec am-
plius postea q̄dū vixisset pedes doluisse quis
nouit. Nos tñ nouimus et paucissimi fratres
ad quos id potuit puenire e vicino. Quidā cu-
rubitan^o nō solū a paralyti: verū etiā ab infor-
mi pondem genitali cū baptizaret salu^o effe-
ctus est: et liberatus vtraq̄ molestia: tanq̄ ma-
lū nihil habuisset in corpe: de fonte regenerati-
onis ascendit. Quis h̄ p̄ter curubitanū nouit:
et p̄ter rarissimos aliquos qui h̄ vbiq̄q̄ audi-
re potuerūt. Nos autē cū h̄ cōperissem^o iubente
sancto ep̄o aurelio etiā vt v̄eret carthaginez
fecimus: q̄uis a talibus pus audierim^o: d̄ quo
rū fide dubitare si possemus. Vtrū tribunitius
hesperi^o q̄ apud nos est: habet ī territorio sus-
salensi fundū zubedi appellatū: vbi cū afflictio-
ne aīaliū et feruorū suorū: domū suā spirituum
malignorū vim noxiā p̄peti cōperisset: rogauit
nos me absente p̄sbyteros: vt aliq̄s eorū illo p̄-
geret: cuius ofonibus cederēt. Perrexit vn^o:
obtulit ibi sacrificiū corpi xp̄i: orans q̄tū po-
tuit vt cessaret illa vexatio: deoq̄ p̄tin^o mise-
rante cessauit. Accepit autē ab amico suo fraz
sanctā de hierosolymis allatam: vbi sepultus
xp̄s die tertio resurrexit: eāq̄ supenderat ī cu-
biculo suo: ne q̄d mali etiā ip̄e pateret. At vbi
dom^o ei^o ab illa infestatiōe purgata ē: q̄d d̄ illa
fra fieret cogitabar: quā diu^o in cubiculo suo
reuerētie cā h̄se nolebat. Sorte accidit vt ego
et collega tūc me^o ep̄s symicēf ecclie maxim^o
in p̄rio cēm^o vt venirem^o rogauit: et venim^o.
Lūq̄ nob̄ oīa retulisset etiā h̄ petiuit vt ifode-
ret alicui: atq̄ ibi ofonū loc^o fieret: vbi etiam
possent xp̄iani ad celebranda q̄ dei sūt p̄grega-
ri. Nō restitim^o: factū ē. Erat ibi iuuenis para-
lyticus rustican^o: q̄ h̄ audiro petiuit a gentib^o

suis vt illū ad eū locū sc̄m nō cūctant afferrēt.
Quo cū fuisset allatus orauit: atq̄ inde conti-
nuo pedibus suis san^o abcessit. Elixoianayil
la dicit: q̄ ab hipone regio min^o triginta milib^o
abest. Adēoria marty^o ibi ē mediolanensū ger-
uasij et praxij portat^o ē illo q̄dā adolescēs: q̄ cū
die medio tpe estatis equū ablueret in flumis
gurgite: demonē icurrit. Ibi cū iaceret vt mor-
ti p̄xim^o vel simillim^o mortuo: ad vesperinos il-
luchymnos et ofones cū ancillis suis: et q̄bus-
dā sanctimonialib^o ex more dñā possessionis
intrauit atq̄ hymnos cātare cepeit. Quavo-
ce ille q̄s p̄cussus: excussus ē: et cū tribuli fremi-
tu altare cōprehēsi mouere nō audēs: siue nō
valēs: tāq̄ eo fuerit alligat^o aut affix^o tenebat.
Et cū grandi euulatu parci sibi rogās: p̄stretat^o
vbi adolescētes: et q̄i et quō iuasit. Postreō
se exitū esse denūciās: mēbra ei^o singula noīa
bat: q̄ se āputatū extēs minabat: atq̄ int̄ hec
verba discessit ab hoīe. Sz ocul^o ei^o in maxillā
fusus tenui venula ab interiore q̄i radice p̄-
debat totūq̄ ei^o mediū q̄d nigellū fuerat albi-
cauerat. Quo viso q̄ aderāt: cōcurrerāt autez
etiā alij vocib^o ei^o acciti: et se oēs in ofonē p̄ il-
lo strauerāt: q̄uis cū sana mente stare gaude-
rent: rursus tñ p̄p̄ oculū eius p̄stati: medi-
cū querendū esse dicebāt. Ibi maritus soror^o
eius qui eū illo detulerat: potēs em̄q̄ de^o sc̄o
rū ofonib^o q̄ fugauit demonē lumē ei reddere.
Tūc sic potuit oculū lapsū atq̄ p̄dentē loco
suo reuocatū ligauit oratio: nec nisi post septē
dies putauit eē soluedum. Qd cū fecisset: sa-
nissimū iuenit. Sanati sūt illic et alij: de q̄b^o d̄
cere lōgū ē. Hiponēsem q̄ndā x̄ginē scio cum
se oleo punxisset: cui p̄ illa orās p̄sbyter istilla-
uerat lachrymas suas: mox a demonio fuisse
sanatā. Scio etiā ep̄m semel p̄ adolescēte quē
a demonio correptum vidit orasse: illūq̄ ilico
demonē caruisse. Erat q̄dā senex florenti^o hip-
ponensis noster hō religiosus et paup^o: q̄ sartor-
is se arte pascebat: casulā pdiderat: et vñ sibi
emeret nō habebat: ad xx. maritres q̄q̄ mēo-
ria apud nos est celeberrima: clara voce vt ve-
stiret orauit. Audierūt eū adolescentes q̄ forte
aderāt irrisores: eumq̄ discedentē exagitā-
tes p̄seq̄bant: q̄si q̄ a martyrib^o q̄nq̄genos sol-
les vñ vestimentū emeret petuisset. At ille ta-
citus ambulans eiectū grandez piscem palpi-
tantē vidit in litore: eumq̄ illis fauentib^o at-
q̄ adiuuātib^o apprehendit: et cuidā coco carto-
so noīe bñ xp̄iano ad coq̄nam conditiā: indi-
cans quid gestū sit: tricētis follibus vendidit-
lanā comparare inde disponens vt vxor eius
quō posset ei quo i dueretur efficeret. Sz coc^o

conscidens pisces anulū aureū in ventriculo
eius inuenit. moxq; miseratione flex^{us} & religi
one perterritus. homini eū reddidit dicens.
Ecce quō te. xx. martyres vestisti. Ad aq̄s ty
bilitanas ep̄o asserere: p̄iecto reliq̄as martyrj
gloriosissimi stephani: ad ei^{us} mēoriā: vēiebāt ma
gne multitudinis p̄cursus & occurfus. Vbi ce
ca mulier vt ad ep̄m portatē pignora sacra du
ceret orauit: flores q̄s ferebat dedit: recepit: o
culis admouit: prin^o vidit. Stupētib^{us} cūctis q̄
aderāt: p̄ibat exultās: viā carpens: & vie ducē
vltēri nō req̄rēs. Ad oratiōem mēoriā martyrj
q̄ posita est i castello smicensi qd̄ hipponensi co
lonie vicinū est: eiusdē loci lucill^{us} ep̄s p̄lo p̄ce
dente atq; se q̄ntē i māu portabat: fistulaz cui^{us}
molestia iā diu laborauerat & familiarissimi sui
medici eā secare vellēt: opiebat man^{us} illi^{us} pie
sarcine vectatōe: vbi sc̄tas attingit reliq̄as rep̄e
te sanata ē. Hāc deinceps eā i suo corp̄e n̄ iucit.
Euchari^{us} p̄sby^{ter} ex hispania chalame habitās
veteri morbo calculi laborabat: p̄ mēoriā sup̄
dicti sc̄ti martyrj quaz possidim^{us} illo aduēxit
ep̄s: salu^{us} fact^{us} est. Idē ip̄e postea morbo alio
p̄ualefcēte mortu^{us} sic iacebat: vt ei iā pollices
ligarent: opitulatōe mēorati martyrj: cū d̄ me
moria ei^{us} reportata fuisset: & sup̄ iacet^{us} corpus
missa ip̄i p̄sby^{ter} tunica suscitāt^{us} est. Fuit ibi
vir i ordie suo p̄mari^{us} noie marcialis: euo iam
gūis: & mltū a religioe abhorrens xp̄iana habebat
sane fidelē filiā et genēz eodē āno baptiza
tū. Qui cū eū egrotāte multo & magnis p̄ci
bus & lachrymis rogarēt vt xp̄ian^{us} fieret: proz
sus abnuī: eosq; a se turbida idignatiōe bmo
uit. Vltū ē genero ei^{us} vt iret ad mēoriā sc̄ti ste
phani: & illic p̄ eo q̄ntū podet oraret vt de^{us} illi
daret mentē bonā q̄ credere n̄ differret in xp̄m
fecit h̄ igēti gemitu & fletu: & sincerit^{er} ardēte
pietat^{is} affectu. Deinde abscedēs aliqd̄ de alia
ri floz qd̄ occurrit tulit: eiq; cū iā nox esset ad
caput posuit. Tūc dormitū est: & ecce aū dilucu
lū clamat vt ad ep̄m curreret q̄ mecū forte tūc
erat ap̄d hipponē. Lū dō eū audisset absentez:
venire p̄sby^{ter}os postulauit. Venēst & statiz
credē se dixit: admirātib^{us} atq; gaudentib^{us} oib^{us}
Act^{us} 7 baptizat^{us} est. Hoc q̄ diu vixit i ore hēbat. L. b. i
ste accipe sp̄m meū: cum h̄ vba brissimi stepha
ni q̄n lapidat^{us} est a iudeis vltia fuisse nesciret.
q̄ huic q̄ vltia fuerit. Hāc nō mltō p̄ etiā ip̄e de
funct^{us} est. Sanati sūt illic p̄ eū dē martyrē etiā
tres podagrīci: duo ciues: pegrin^{us} vn^{us}. Sz ci
ues oimodo: pegrin^{us} ar^{is} p̄ reuelationē qd̄ adbi
beret: q̄n doleret audiuit: & cū h̄ fecisset: dolor
p̄tinuo p̄cūit. An dur^{us} nomen est sūdi: vbi ec
clesia ē & i ea mēoria stephāi martyrj. Pueruz

q̄ndā puulū cū i area luderet: exorbitantes ho
ues q̄ vehiculū trahēbāt rota obruiert: & p̄se
li palpitauit expirās. Hūc m̄ arreptū ad ean
dē mēoriā posuit: & n̄ solū reuixit: verū etiā ille
sus appuit. Sacrimōialis qd̄ i vicia possessio
ne q̄ calpaliana d̄: cū egritudine laboraret ac d̄
sparet: ad eādē mēoriā tūca ei^{us} allata ē: q̄ ante
q̄ reuocaret illa defūcta ē. Hac tūca opue
rūt cadauer ei^{us} p̄ntes: & fcepto sp̄u salua facta
ē. Ap̄d hipponē bass^{us} qd̄ syr^{us} ad mēoriā eiusdē
martyrj orabat: p̄ egrotāte & piclitate filia eoq;
secū vestē ei^{us} detulerat: cū ecce pueri d̄ domo
cucurrent: q̄ ei mortuā nūciarēt. Sz cū orate il
lo ab amicis ei^{us} excipent^{ur}: p̄hibuer^{unt} eos illi di
cere ne p̄ publicū plāgeret. Qui cū domum re
disset iā suoz ciulātib^{us} p̄sonāt^{us}: & vestē filie quā
ferebat sup̄ eā piccisset: rursum reddita est vite
Rurs^{us} ibid^{em} ap̄d nos hyrenei cuiusdā collecta
rij fili^{us} egritudine extict^{us} est. Lūq; cor^{pus} iaceret
exaie atq; alijs gementib^{us} & plāgenab^{us} exēq;
parent^{is}: amicoz ei^{us} qd̄ iā inf̄ alioz cōsolatiū vba
suggessit vt eiusdē martyrj oleo corp^{us} p̄ngere
tur. Factū est & reuixit. Itēq; ap̄d nos vir tri
baniti^{us} eleusin^{us} sup̄ mēoriā martyrj q̄ i subur
bano ei^{us} est egritudine exaīatū posuit ifatulū s̄
lū suū: & p̄ orōez quā multis cū lachrymis ibi
fudit: viuentē leuauit. Quid faciā? Urget h̄
opis iplenda p̄missio: vt si h̄ possim oīa cōmēo
rare q̄ scio: & p̄culdubio pleriq; n̄ oz cuz h̄ le
gent: dolebūt me tā mltā p̄mississe: q̄ vtiq; me
cū sciūt. Quos iā nūc vt iḡscāt rogo: & cogitēt
q̄ plixi labor^{is} sit facere: qd̄ me h̄ n̄ facere sulce
pti opis nccitas cogit. Si ei miracula sanitarū
vt alia taceā: ea t̄mō velim scribere: q̄ p̄ hunc
martyrez: i. gloriosissimū stephanū facta sūt i co
lonia chalamensi & i n̄ra plurimi cōficiendi sūt
libri: nec t̄n oīa colligi potuerūt. S̄ t̄m de qb^{us} li
bellidati sūt: q̄ recitarent i p̄llis. Id nāq; fieri
voluim^{us}. cū viderem^{us} āriq; silia dinaz signaz
tutū etiā n̄ fis sp̄ib^{us} frēq̄ntari: & ea nō debere
multoz noticie dep̄ire. Mōdū est at̄ biennū ex
q̄ ap̄d hipponēz regiū cepit esse ista memoria &
multis qd̄ nob̄ certissimū est si datis libellis d̄
his q̄ mirabil^{iter} facta sūt: illi ip̄i q̄ dati sūt ad se
p̄ruagita ferme nūc p̄uenerāt: q̄n ista p̄sc̄psi.
Chalame dō vbi & ip̄a mēoria p̄ri^{us} esse cepit: et
crebr^{us} dan^{us}: icōpabili mltitudine supant. T̄za
li etiā q̄ colonia vtiq; vicia est: mltā p̄clara per
eū dēz martyrez facta coguim^{us}. cui^{us} ibi mēoria
lōge p̄usq; ap̄d nos ab ep̄o euodio p̄stituta ē. S̄
libelloz dādoz ibi p̄suetudo n̄ ē. v̄l poti^{us} n̄ fuit
nā fortasse nūc eē iā cepit: cū n̄ nup̄ illic eēm^{us}.
petroniā clarissimā feiaz q̄ ibi mirabil^{iter} ex mag
atq; diuisio i q̄ medicoz adiutoria cūcta dese

Job. 10.

cerat lāguore sanata ē: hortati sum^o volēte su-
 pradicti loci epō vt libellū daret q̄ recitaret in
 p̄lo: et obediētissime paruit In q̄ posuit etiā qd̄
 h̄ reticere nō possū: quis ad ea q̄ h̄ op^o vrgent
 festinare cōpellar. A qd̄ iudeo dixit sibi fuisse
 p̄suasū vt anulū capillatio vinculo infereret q̄
 sub oī veste ad nuda corpis cingeret: q̄ anul^o
 h̄ret sub gēma lapidē i renib^o iuctū bouis. hoc
 alligata q̄si remedio: ad sancti martyris limia
 veniebat. Sz p̄fecta a carthage cū in cōfinio
 flumis bagrade in sua possessiōe māsser: sur-
 gēs vt iter pageret: aī pedes suos illū iacētez
 anulū vidit et capillatiā zonā q̄ fuerat alligat^o
 mirata tēptauit. Quaz cū oīno suis nodis fir-
 missimis: sic erat cōpisset astrictā crepuisse at-
 q̄ exilisse anulū suspicata ē. Qui etiā ip̄e cū in
 tegerrim^o fuisset iuct^o: future salutis qd̄āmo-
 do pign^o de tāto miraculo se accepisse p̄sūpsit:
 atq̄ illud vinculū soluēs: sil^o cū eodē anulo, pie-
 cit in flumē. Nō credūt h̄ q̄ etiā dñm n̄m iesuz
 xpm̄ p̄ integra x̄ginalia m̄ris enixū: et ad disci-
 pulos suos ostijs clausis ingressū fuisse nō cre-
 dūt. Sz h̄ certe q̄rāt: et si vey iucnerit illa cre-
 dāt. Clarissima femia ē: nobilit^o nata: nobilit^o nu-
 pta: carthage habitabat: āpla ciuitas: āmpla p̄so-
 na: rē q̄rētes: latē si sinūt. Martyr certe ip̄e q̄ i
 petrāte illa sanata ē: in filiū p̄manētis x̄ginis
 credidit: in eū q̄ ostijs clausis ad discipulos in-
 gressus ē credidit. Postreō p̄p̄ qd̄ oīa ista di-
 cunt^o a nob: in eū q̄ ascēdit in celū cū carne i q̄
 resurrexerat credidit: et iō p̄ eū tāta fuit qz pro
 ista fide aīaz posuit. Fuit ḡ etiā nūc multa mi-
 racula: eodē deo faciēte p̄ q̄s vult: et quēdamo-
 dū vult: q̄ et illa q̄ legim^o fecit: h̄ ista nec similit^o i
 notescūt: neq̄ vt nō excidāt aīo: q̄si clara mēo-
 rie crebra lectiōe tendunt. Nā et vbi diligētia ē
 q̄ nūc apd̄ nos eē cepit: vt libelli eoz q̄ bñficia
 p̄cipiūt recitent^o in p̄lo: semel h̄ audiūt q̄ assūt
 p̄lesq̄ si assūt: vt nec illi q̄ affuerūt post aliq̄t di-
 es qd̄ audierūt mēte retineāt: et vix q̄sq̄ repia-
 tur illoz q̄ ei quē nō affuisse cognouerit indicet
 qd̄ audiuit. Unū ē apd̄ nos factū nō mai^o q̄ il-
 la q̄ dixit: h̄ tā clarū atq̄ illustre miraculū: vt n̄
 lū arbitret eē hipponensū q̄ h̄ vel n̄ viderit: vt
 didicerit: nullū q̄ obliuisci vlla rōne potuerit.
 Decē qd̄ defres q̄z septē sūt mares: tres femie:
 de cesaria cappadocie suoz ciuitū nō ignobiles
 maledicto m̄ris recētī p̄ris eoz obitu defitu-
 te q̄ iuriā sibi ab eis factā acerbissime tulit: ta-
 li pena sūt dñm̄ coerciti: vt horribilit^o q̄terent^o
 oēs tremoze mēbroz In q̄ fedissima sp̄e oculos
 suoz ciuitū nō ferētes: quaquerfū cuiq̄ ire vi-
 sū ē: toto pene vagabant^o orbe romāo. Ex his
 ei ad nos venerūt duo: frat^o et soroz: paul^o et pal-

ladia: mult^o alijs locis miseria diffamāte iā co-
 gniti. Teneft at̄ aī pasca ferme dies q̄ndeci et
 eccliaz q̄tidie igrediētes i ea mēozā glisiss^o
 mi martyr^o stephāi frequētabāt: orātes vt iā si-
 bi placaret de^o: et salutē p̄stinā redderet. Et il-
 lic: et q̄cūq̄ ibāt: p̄uertebāt se ciuitat^o aspectū
 Nōnulli q̄ eos alibi viderāt cāmōz tremor^o eoz
 rū nouerāt alijs et cuiq̄sq̄ poterāt indicabāt.
 Tenuit et pasca: atq̄ ip̄o die dñico mane cū iam
 frequē p̄lis p̄ris eēt et loci sc̄ti cācellos vbi mar-
 tyrū erat idē iuucis orās teneret: repēte p̄stra-
 tus ē: et dor: mēti simillim^o iacuit: n̄ tū tremēs si-
 cut etiā p̄ somnū solebat: stupētū q̄ aderāt at-
 q̄ alijs pauētib^o: alijs dolētib^o: cū eū qd̄az vel-
 lēt erigere: nōnulli phibuerūt: h̄ pon^o exiū ex-
 pectandū eē dixēst. Et ecce surrexit et non tre-
 mebat qm̄ sanat^o erat: et stabat in columis itu-
 ens ituctes. Quis ḡ ituctiū se tenuit a laudib^o
 dei? Lamatiū gratulatiūq̄z vocib^o ecclia vsq̄
 quaz cōpleta ē. Inde ad me currit: vbi sede-
 bā iā p̄cessur^o. Irruit al^o q̄sq̄ p̄ alter: oīs po-
 sterioz q̄si nouū qd̄ ali^o p̄us dixerat nūciantes
 Heq̄z gaudēte et apd̄ me deo gr̄as agēte: i gre-
 dit etiā ip̄e cū plurib^o. Adinā ad genua mea:
 erigit ad osculū meū. Procedim^o ad p̄lim: ple-
 na erat ecclia: p̄sonabat vocib^o gaudiozū: deo
 gr̄as: deo laudes: nemie tacēte: hinc atq̄ inde
 clamatiū. Salutaui populū: et rursus eadē fer-
 uētioze voce clamabāt. Facto tādē silētio: scri-
 pturartū dīnaz sūt lecta solēnia. Tbi at̄ ventū
 ē ad mei f̄mōis locū: dixi pauca p̄ ip̄e: et pill^o
 iocūditate leticie. Ahagi ei eos i ope dīno: q̄n-
 dā di eloquētia si audire: h̄ p̄siderare p̄missi: no-
 bīcū hō p̄adit et diligēt^o nob̄ oēm sue acmas-
 ne fr̄neq̄ calamitat^o i dicauit h̄storizā. Seq̄nti
 itaq̄ die post f̄mōnē redditū: narratōis ei^o li-
 bellū i crastinū p̄lo recitādū p̄missi. Qd̄ cū ex
 dñico pasce die tertio fieret i gradib^o exedre i
 q̄ d̄ supioze loq̄bar loco: feci stare ābos f̄res: cū
 eoz legeret libell^o. Intuebat p̄lo vniūsus se-
 xus vtriūsq̄ vniū statē sine deformi motu: alte-
 rā mēbr^o oib^o p̄tremētē. Et q̄ ip̄m n̄ viderāt qd̄
 i eo dīne mīscōie factū eēt i ei^o so: oze cernebāt
 Videbāt ei qd̄ i illo gratulandū: qd̄ p̄ illa ess^o
 orandū. In h̄ recitato eoz libello: de p̄spectu
 p̄si abire eos p̄cepit d̄ tota ip̄a cā altēto diligē-
 ti^o cepaz disputare cū ecce me disputāte voces
 alie d̄ mēozia martyr^o noue gratulatōis audiū-
 tur. Quē si sūt eo q̄ me audiebāt: ceperūt cō-
 currē. Illa ei vbi d̄ gradib^o descēdit i qd̄ stete-
 rat ad sanctū martyrez orare prexerat: q̄ mox
 vt cācellos attingit collapsa sūt velut frat^o ei^o p̄
 somnū sana surrexit. Dū ḡ redrem^o qd̄ factuz
 fuerit: vñ ille strepit^o let^o exniterit: igressi sunt

cū illa in basilica vbi eramus. adducētes eā sa-
nam de martyri loco. Tū dō tāt' ab vtroq; se-
ra admiratiōis clamor exort' ē: vt vox p̄nuua
ta cū lachrymis nō videre posse fini. Per dus
tra ē ad eū locū vbi paulo an̄ steterat tremē-
Exultabāt eā similit' firi factā cui doluerāt imā-
sisse dissimilē. Et nō dū fufas p̄ces suas. pilla tā
m̄ p̄uā volūtātē tam cito exauditā esse cerne-
bant. Exultabāt in dei laudē voce sine verbis
tanto sonitu: q̄tuz aures nostre ferre vix pos-
sent. Quid erat in cordib' exultatiō: nisi fides
xpi: p̄ qua stephani sanguis effusus ē. La. IX

Cū nisi huic fidei attestant ista miracu-
la: in qua p̄dicat' xps̄ resurrexisset i car-
ne: et in celū ascēdisse cū carne? Hāz et
ip̄i martyres h' fidei martyres. i. hui' fidei tes-
tes fuerūt: huic fidei testimoniū p̄hibētes: mun-
dum inimicissimū et crudelissimū ptulerūt: eū-
q; nō repugnādo: s̄ moriēdo vicerūt. Pro ista
fide mortui sunt: q̄ h' a dño ipetrare p̄t: p̄pter
cui' nomē occisi sunt. Pro hac fide p̄cessit eorū
mira patiētia: vt in his miraculis tāta ista potē-
tia seq̄ret'. Hāc si carnis in efnū resurrectio vel
nō puenit in xpo: vel nō vctura ē sic p̄nūciat' a
xpo: vel sic p̄nūciata ē a p̄p̄tis. a q̄b' p̄nūciat' ē
xps̄: q̄re martyres tāta p̄t: q̄ p̄ ea fide q̄ h' re-
surrectio p̄dicat' occisi sunt: Siue em̄ de' ip̄e p̄
seipm̄ miro mō q̄ res r̄pales opaf' efn': siue per
suos ministros ista faciat: et eadē ip̄a q̄ p̄ mini-
stros facit: siue q̄dā faciat etiā p̄ marty' spūs:
sic p̄ hoies ad huc i corpe p̄stitutos: siue oia ista
p̄ angelos q̄b' iuisibilis: imutabilis et incorpali-
mpar: opes. vt q̄ p̄ martyres fieri dicuntur eis
ozātib' tñ et ipetrātib': nō etiā opantib' fiant:
siue alia ist': siue alia illis mōis: q̄ nullo mō cō-
p̄hendia mortalib' p̄t: ei p̄fecto attestant h' fidei
dei in q̄ carnis in efnū resurrectio p̄dicat'.

C forte dicturi sunt etiā La. X
h' deos suos aliq̄ mira fecisse. Bū si iā in-
cipiūt deos suos n̄tis mortuis hoibus
cōpare. ad huc etiā sc̄ h' deos ex hoib' mor-
tuis sic herculē: sic romulū: sic alios mltos q̄s i
deorū nūex recepros opināt. S̄z nob' martyres
nō sunt dij: q̄ vni eū dēq; deū et n̄m scimus et
marty' nec tñ miraculis q̄ p̄ mēozā n̄oz mar-
ty' sūt: vllō mō companda sunt miracula: que
facta p̄ tēpla p̄hibent illoz. Uex si qua silla vi-
dent. sic a moyse magi pharaonis. sic eorū dij vi-
cti sunt a martyrib' n̄tis. Fecerūt aut' illa de-
mones eo fastu impante subie. q̄ eorū dij esse
voluerūt. Faciūt aut' ista martyres. vel poti'
de'. vel ozātib' aut coopantib' eis vt fides illa
p̄ficiat. q̄ eos nō deos eē n̄fos. s̄ vnuz deū h' fidei
nobiscū credam'. Deniq; illi talib' d̄ys suis. et

tēpla edificauerūt. et statuerūt aras. et sacerdotes
instituerūt. et sacrificia fecerūt. Hos aut' mar-
tyrib' n̄tis nō tēpla sic d̄ys. s̄ memorias sic hoī-
bus mortuis q̄z ap̄ dēū viuūt spūs fabricam'
nec ibi erigim' altaria in q̄b' sacrificem' mar-
tyrib': s̄ vni deo: et marty' et n̄fo sacrificiū im-
molam'. ad q̄d sacrificiū sic hoies dei q̄ mūdū
in ei' p̄fessione vicerūt suo loco: ordie noianf'
nō tñ a sacerdote q̄ sacrificat iuocant'. Deo q̄p
pe si ip̄is sacrificat. q̄uis i mēo: ia sacrificet eorū
q̄ dei sacerdos ē nō illoz. s̄ p̄m vero sacrifi-
ciū corp' ē xpi: q̄ nō offerit ip̄is: q̄z h' cū et ip̄i
Quib' igit' poti' credēdū ē miracula faciētib'
eis ne q̄ seip̄os volūt h̄ti deos ab his q̄b' ea fa-
ciūt: an eis q̄ vt i deū credat' q̄d et xps̄ ē: faciūt
q̄cquid mirabile faciūt. Et ne q̄ fac' a sua etiā
crimīa sua eē voluerūt: an eis q̄ ne claudes sua
volūt eē sacra sua: s̄ totū q̄d vera eis laudāt ad
ei' gl'am p̄ficere i q̄ laudant'. In t̄no q̄ppe lau-
dant aie eorū. Redam' q̄ eis et vera dicentibus
et mira faciētib'. Dicēdo em̄ vera passi sunt: vt
possent facere mira. In eis verisē p̄cipuz q̄d
xps̄ resurrexit a mortuis: et immortalitē resur-
rectōis in sua carne p̄m' oī dicit: quā nob' affutu-
rā: vel i p̄ncipio noui sc̄li: vel i hui' fine p̄misit.

C intra q̄d magnū dei donū rō La. XI. p̄. 93.
cinatores isti q̄ cogitātes nouit d̄is: e;
qm̄ vane sūt: de p̄derib' elemētōz argumē-
tant: qm̄ sc̄z m̄ḡo plone didicēti mōi duo cor-
pora maxia atq; postrema duob' medijs: aere
sc̄z et aqua eē copulata atq; p̄iuncta. Ac p̄ h' m̄q;
unt qm̄ fra ab hinc sursum versus ē p̄ma: sc̄da aq̄
sup̄fra: tertia aer sup̄ aquā: q̄rtū sup̄ aera celli:
nō p̄t eē frenū corp' i celo. Ad omētis em̄ p̄-
p̄is vt ordinē suū teneat: singula elementa li-
brant'. Ecce quālibet argumētis oipotētie dei
hūana p̄tradit' istū mltas quā possiderēt aitas
Quid q̄ faciūt i aere frena tot corpa: cū a ter-
ra sit aer tū? Nisi forte q̄ p̄ plumaz et p̄nāz le-
uitatē donauit auiū terrenis corpb' vt porre-
tur i aere: imortalib' factis corpb'us hoīm nō
poterit donare virtutē q̄ etiā in sūmo celo va-
leat h̄tare? Anialta q̄z frena q̄ volare nō p̄t:
in q̄b' et hoies sūt: sic sub aq̄ pisces q̄ sūt aquaz
aīalia: ita sub fra viuere debuerūt. Cur q̄ nō sal-
tē de sc̄do. i. de aquis: s̄ de elemēto tertio terres-
nū aīal carpit hāc vitā? Quare cu; p̄tineat ad
terrā in sc̄do q̄d sup̄ terrā est elemēto viuere si
cogaf': p̄tinuo suffocat: et vt viuat viuūt i tertio.
En errat h' ordo elemētōz: vel poti' nō i natu-
ra rex: s̄ i istoz argumētatiōib' deficit. Emit-
to dicere q̄d iā in tertio decio libro dixi: q̄ mltā
grauiā terrena sint corpa sic plūbū: et somā tñ
ab artifice accipiāt q̄ natate valcat sup̄ aquā: et

Exodi. 8

In h' capi-
tulo nota
p̄ dicit mō
gastro pla-
tene didu-
cerūt. s. in
rdūmco.

Exodi. 10

S

Liber

vt accipiat qlitatē corp^o hūanū q̄ ferri in celuz
z eē possit in celo oipotēti artifici p̄radicif. Jā
dō p̄tra illd qd̄ iā dixi supi^o etiā istū p̄siderāte s
atq; tractāte s elemētoz ordinē q̄ p̄sidit nō in
ueniūt oimō qd̄ dicāt. Sic ē em̄ hic sursumsus
terra p̄ma: aq̄ scōa: Tert^o aer: q̄rtū celū: vt su
per oīa sit aīe natura. Hā z aristoteles q̄ntum
corp^o eā dixit eē z plato nullū. Si q̄ntū eēt: cer
te supi^o eēt ceteri. Lū dō nullū ē: multo magis
supat oīa. In freno ḡ qd̄ fac̄ corpe: In hac mo
le: qd̄ agit subtilior oib^o. In h̄ pōdere: qd̄ agit
leuior oib^o. In hac tarditate: qd̄ agit celerior
oib^o. Ita ne p̄hui^o tā excellētis nature meritū
nō poterit effici: vt corp^o ei^o leuef in celū: z cuz
valeat nūc nā corpoz frenoꝝ dep̄mere anīas
deozū: aliq̄ mō z aīe leuare sursum freno corpa
nō valebūt. Jā si ad eoz miracula veniam^o q̄
facta a d̄ijs suis opponūt martyrib^o n̄is: nōne
etiā ip̄a p̄ nob̄ facere z nob̄ recipiēt oīno p̄fice
re? Hā inī magna mirac̄la deoz suoz: p̄fecto
magnū illud ē qd̄ varro cōmēo: at: vestalē v̄gi
nē cū p̄clitaref̄ falsa suspitiōe de stupro: cribiū
impleffe aqua de tyberi: z ad suos iudices nul
la ei^o p̄te stillāte pot̄tasse. Quis aque pondus
sup cribiū tenuit? Quis tor cauernis patētib^o
nihil inde in terrā cadere p̄misiit? Rāsi sunt
Aliq̄s de^o: aut aliq̄s demon. Si de^o: nūq̄d ma
ior ē deo q̄ fec̄ hūc mūdū? Si demon: nūq̄d potē
tio: ē āgelo q̄ deo fuit a q̄ fact^o ē mūd^o? Si ḡ de
us mior: vel āgel^o vel demon potuit pōdus hu
midū elemēti sic suspēdere vt aq̄z videaf̄ mu
tata fuisse nā: ita ne de^o oipotēs q̄ ip̄a creauit e
lemēta freno corpi graue pond^o auferre n̄ po
terit: vt i eodē elemēto hitet viuificatū corp^o i
q̄ voluerit viuificās sp̄s. Deinde cū aerē me
diū ponant inī ignē defup: z aquā subter: qd̄ ē
qd̄ eū inī aquā z aquā z inī aquā z frā sepe iue
nim^o. Quid em̄ volūt eē aquofas nubes: iter
q̄s z maria aer medi^o reperit? Quo nā q̄so ele
mētoz pōdere atq; ordie efficiē vt torētes vt
olētissimi atq; vndosissimi aīq; sub aere i terrā
currāt: sup aera i nubib^o pendeāt? Cur deniq;
aer ē medi^o inī sūma celi z ima fraz quaquer
sū orb̄ extendit: si loc^o ei^o inī celū z aquas sic a
quaz inī ip̄m z frās ē p̄stitur^o. Postremo si ita
ē elemētoz ordo disposit^o vt fm̄ platonē duob^o
medijs: i aere z aqua: duo extrema: i ignis et
fra iungant: celiq; obricat ille sūmū locū: hec
aut̄ imi velut fundaminis mūdū: z iō in celo eē
nō pōt fra: cur ē ip̄e ignis in fra. Scdm̄ hāc q̄p
pe rōnē: ita ista duo elemēta in locis p̄p̄ijs: im
mo ac sūmo fra z ignis eē debuerūt: vt quād
modū nolūt i sūmo eē posse qd̄ imi ē: ita nec in
imo possit eē qd̄ sūmi ē. Sic ḡ nullā putāt vl̄ eē

si timeo

vt futurā eē tre p̄ticulā in celo: ita nullā p̄ticulā
lam videre debuim^o ignis in fra. Hūc dō nō so
lū in fr̄is: verū etiā sub fr̄is ita ē: vt eū erucrent
vertices montū p̄ter qd̄ in vsb^o hōim z eē ig
nē in fra: z eū nasci videm^o ex fra. Qū quideꝝ
z de lignis z de lapidib^o nascit q̄ sūt corpa sine
dubitatiōe freno. Sz ille inquit ignis ē trāq̄l
lus: pur^o: inori^o: sempitern^o: iste at turbid^o: su
meus: corruptibilis atq; corruptor. Hec tñ cor
rūpit mōtes in qd̄ iugit estuat cauernasq; ter
raz. Uex esto: sit illi iste dissimilis vt frenis h̄i
tatiōib^o p̄gruat: cur ḡ nolūt vt credam^o natu
rā corpoz frenoꝝ aliq̄m icorruptibile factā ce
lo cōuenientē futurā: sic nūc ignis corruptibilis
his puenit fr̄is. Nihil igif̄ affert ex pōderib^o at
q; ordie elemētoz: vñ oipotēti deo q̄ min^o faci
at corpa n̄a talia vt etiā in celo possint habita
re p̄scribant. La. XII.

I Ed scrupulosissime q̄rere: z fidē q̄ cre
dimus resurrecturā carnē: ita querēdo
assolēt irridere: vtrū fet^o abhorriui resurgant.
Et qm̄ d̄ns ait. Amē dico vob̄ capillus capitis
vestri nō p̄bit: vtrū statura z robur eq̄lia futu
ra sint oib^o an diuersē corpoz q̄titates. Si eī
equalitas corpoz erit vñ habebūt qd̄ hic n̄ ha
buef̄ i mole corpi illi abhorriui si resurgant z
ip̄i: aut si nō resurgēt qz nec nati sunt: s̄ effusi.
Eandē q̄stionē de puulis versant: vñ illis men
sura corpi quā nūc defuisse videmus accedat
cū in hac etate moriunt. Neq; ei dicturi sum^o
cos nō resurrecturos q̄ nō solū generationis:
verū etiā regenerationis capaces sūt. Deinde
infrogāt: quē admodū ip̄a eq̄litas habitura sit
Si em̄ tā magni z tā lōgi erūt oēs q̄ fuer̄t q̄cū
q; h̄ fuer̄t maximi atq; lōgissimi: nō solū d̄ puu
lis: s̄ z de plurib^o magnis q̄rūt vñ illis accessu
rū sit qd̄ h̄ defuit: si h̄ q̄sq; recipiet qd̄ hic habu
it. Si aut̄ qd̄ ait ap̄ls: occururos nos oēs i mē
surā etatis plenitudis xpi: z illd̄ altex: qd̄ p̄de
stinavit p̄formes fieri imaginis filij sui: sic itel
ligēdū ē: vt statura z mod^o xpi corpi oīm q̄ in
regno eius erūt hūanoz corpoz sit futur^o: m̄
tis erit inquit de magnitudine z lōgitudine cor
poris detrahēdū. Et vbi iā erit: capill^o capitis
vñ nō p̄bit: si de ip̄a corpi q̄titate tā multū pi
bit. Quis z de ip̄is capillis possit inq̄ri: vtrum
redeat q̄cqd̄ tōdētib^o decidit. Qd̄ si rediturū ē
qd̄ nō exhorreat illā deformitatē Hā h̄ z devn
guib^o videf̄ n̄cario securuz vt redeat tā mul
tū q̄ corpi curatura defecuit. Et vbi erit de
cus: qd̄ certe mai^o q̄ in ista eē corruptiōe potu
it: in illa iā immortalitate eē debebit. Si aut̄ nō
redibit: ḡ p̄bit: quō ḡ inquit: capill^o capitis
vestri nō p̄bit. De macie q̄z vel pinguedine s̄.

Luce. 21.

Ephe. 4.
Roma. 8

Luce. 21.

Ubi. 8

milis disputat. Ma si eqles oēs erūt nō vtiq; a-
 lij macri: alij pingues erūt. Accederē alijs ali
 qd: alijs minuer. Ac p h nō qd erat recipiēduz
 s̄ alicubi addendū ē qd nō fuit: r̄ alicubi pden-
 dum quod fuit. De ipis etiā corruptionibus r̄
 dilapsionib⁹ corpoz mortuoz: cū aliō vertat i
 puluerē: in auras aliud exhalef: siue q̄s bestie:
 siue q̄s ignis absumat: naufragio vel q̄buscun-
 q; ads̄ ita qdē pereāt vt eoz carnes in hūozēz
 putredō dissoluat: nō mediocriter pmouēf: at
 q̄s oia ista recolligi i carnē r̄ reintegrari posse
 nō credūt. Lō sectant etiā q̄sdā feditates r̄ vi-
 tia siue accidāt: siue nascant: vbi r̄ mōstrof⁹ p-
 tus cū horroze atq; irrifidē cōmōzāt: r̄ req̄r
 q̄nā cuiusq; defo: mitatis resurrectio sit futu-
 ra. Si ei nihil tale redire i corpoz hoīs dixerim⁹
 r̄ r̄fionē n̄fam de loci vulnez cū q̄b⁹ dñm n̄m
 xpm̄ resurrexisse p̄dicam⁹: se pfuturos esse p̄-
 sumūt. Sz̄ in h̄ oia q̄stio difficillima illa ppo-
 nit: i cui⁹ carne reditura sit caro: q̄ corpoz alteri-
 us vescent: hūana viscera fame cōpellēte nu-
 trit. In carnē q̄ppe p̄fisa ē ei⁹ q̄ talib⁹ vixit alim̄
 tis: r̄ ea q̄ macies oniderat: detritūta supleuit
 Etz̄ q̄ h̄ illiredeat hoī cui⁹ caro p̄us fuit: an il-
 li poti⁹ cui⁹ p̄stea facta ē: ad h̄ p̄cūctant vt si-
 dē resurrectiōis illudāt ac sic aie hūane aut al-
 ternātes: sic ait plo veras ifelicitates: falsasq;
 p̄mittāt b̄ritudies: aut post multas itidē p̄dūi-
 sa corpa reuolutōes: aliqui tñ eā sic dic̄ porphy-
 ri⁹ finire miserias: r̄ ad eas nūq; redire fateāt:
 si tñ corpoz habēdo imortale s̄ corpoz oē fugiēdo
 D h̄ q̄ ab eozū pte p̄traria La. XIII
 a medigerēte mihi vidēt̄ opposita: mise-
 ricordia. di meis misib⁹ opē ferēte respō-
 deā. Abhorruos fet⁹ q̄ cū iā vixissent in vtero
 ibi sunt mortui resurrecturos: vt affirmare ita
 negare nō audeo q̄uis nō videā quō ad eos si
 p̄treat resurrectio mortuozū: si nō eximūf de
 nūero mortuozū. Aut ei si oēs mortui resurgēt
 r̄ est aliq̄ hūane aie sine corpoz i er̄nū: q̄ corpa
 hūana: q̄uis itra viscera m̄fina gestat: aut si
 omēs aie hūane recipiāt resurgētia sua cor-
 pora q̄ habuef vbiq; viuētia r̄ moriētia re-
 liq̄rūt: si iuenio quēadmodū dicā ad resurrecti-
 ones n̄ p̄tne mortuoz: q̄scūq; mortuos etiā in
 vterj matz. Sz̄ vtrūlibet d̄ his q̄sq; sentiat qd
 dīa nat: infantib⁹ dixerim⁹: h̄ etiā d̄ illis itelligē
 dū ē si resurgēt. La. XIII.
 q̄ Quid q̄ de infantib⁹ dicturi sum⁹: nisi qz
 si ea r̄surrecturi sūt corpoz exiguitate
 q̄ mortui. Sz̄ qd eis tardi⁹ accessuz erat t̄pe: h̄
 sūt illo di ope miro atz celerrio fcepturi. In se-
 tentia q̄ppe dñi vbi ait. Lapill⁹ capiti vsi si p̄bit
 dcm̄ est n̄ defutuz esse qd fuit: n̄ at negatū ē a s̄

futuz esse qd defuit. Defuit at infantī mortuo p-
 secta q̄ritas sui corpis. Perfecto q̄ppe infantī: d̄
 est vtiq; p̄fectio magnitudinis corpalis q̄ cū ac-
 cesserit iā statura lōgior esse si possit. Hūc p̄fe-
 ctiōis modū sic h̄nt oēs: vt cū illo p̄cipiant atz
 nascāt: s̄ h̄nt i rōne si mole: sic ipa iā mēbra oia
 sūt latent i semie: cū etiā nat: nō illa adhuc de-
 sint: sic dentes: aut si qd cuiusmōi. In q̄ rōe vni-
 uscuiusq; mafia indita corpalis: iā qdāmō vt ita
 dicā: inatū eē vidēf: qd nōdū est: imo qd later
 s̄ accessu t̄pis erit vs̄ poti⁹ appebit. In h̄ q̄ ifās
 iā breuis aut lōg⁹ est: q̄ breuis lōgulve futur⁹ ē
 Scdm̄ h̄ac rōnē p̄fecto i r̄surrectiōe corpis de-
 trimenta corpis n̄ timem⁹: qz r̄ si eq̄litas futu-
 ra esset oim: itayt oēs vsq; ad gigāteas magni-
 tudies puenirēt: ne illi q̄ maxi fuef min⁹ habe-
 rent aliqd i statura qd eis p̄tra sniam xpi p̄iret
 q̄ dixit nec capillū capiti esse pituz: creatori vti-
 q; q̄ creauit cūcta ex nihilo: quō deesse posset:
 vñ adderet qd addēdū eē mur⁹ artifex nosset. **Ubi. 5.**
 Sz̄ vtiq; xps in ea mēfura cor La. XV
 f̄ poris i q̄ mortu⁹ est r̄surrexit: nefas ē di-
 cē: cū r̄surrectiōis oim t̄pus venerit ac-
 cessurā corpi ei⁹ eā magnitudinē quā si habuit
 q̄n i ea discipulis i q̄ illerat notus apparuit: vt
 lōgissimis fieri possit eq̄lis. Si at dixerimus ad
 dñi corpis modū etiā q̄rūq; maiora corpa re-
 digēda: p̄bit de multoz corpoz plurimū: cuz **Ubi. 5.**
 t̄pe nec capillū pituz eē pmiserit: Restat q̄ vt
 suā recipiat q̄sq; mēfura: quā vel habuit i iuue-
 tute etiā si senex est mortu⁹ vel fuerat h̄iturus
 si an̄ est defunct⁹. Atq; illud qd cōmemorauit **Lpbc. 4.**
 ap̄s d̄ mēfura etat: plenitudis xpi: aut p̄p̄ ali-
 ud itelligam⁹ dcm̄ eē: i vt illi capiti i p̄lis xp̄ia-
 nis accedente oim p̄fectiōe mēbroz etat: ei⁹
 mēfura cōpleat: aut si h̄ d̄ resurrectiōe corpo-
 rū dictū est: sic accipiam⁹ dcm̄: vt nec vltra nec
 ifra iuuenilez formā r̄surgāt corpa mortuoz: s̄
 i ea etate r̄ robore vsq; ad quā xpm̄ h̄ puenisse
 coguim⁹. Circa trigita q̄ppe ānos diffiniet eē
 etiā sc̄l̄i hui⁹ doctissimi hoies iuuentutez: que
 cū fuerit spacio p̄prio f̄miata: inde iā hoiez in
 detrimenta: vergē grauioris ac senilis etatis
 r̄ iō si esse dcm̄ in mēfura corpis: vel i mēfura
 r̄ stature: s̄ i mēfura etat: plenitudinis xpi.
 Quid etiā qd ait: p̄destinatos La. XVI **Rom. 8.**
 i fieri p̄formes imaginis filij dei: p̄ r̄ fm̄
 iteroz hoiez itelligi. Q̄n nob̄ alio lo **Ibid. 12.**
 codicē. Nolite p̄formari huic sc̄lo: s̄ reforma-
 mini in nouitate mentis vfe. Ubi q̄ reforma-
 mur: ne p̄formemur huic sc̄lo: ibi cōformamur
 dei filio. P̄ōt r̄ sic accipi: vt quēadmodum ille
 nob̄ mortalitate: ita nos illi efficiamur immor-
 talitate cōformes: qd quidem tad ipaz resur-
 S 2

Luc. 21

Ubi. 5.

Ubi. 5.

Lpbc. 4.

Rom. 8.

Ibid. 12.

Libor

rectionē corporū ptinet. Si at etiā i his vbi q̄
forma resurrectura sint corpa sum^o admoniti
sic illa mēsurā ita et ista p̄formatio nō p̄tatis
itelligēda ē: s̄ etat. Resurgent itaq̄ oēs tā ma
gni corpe: q̄ vel erāt: vel futuri erāt i iuuenili
etate: q̄uis nihil oberit etiā si erit infantilis vel
senilis corpis forma: vbi nec mēt: nec ip̄i corpis
vlla remanebit i firmitas. Un̄ etiā si q̄s i eo cor
poris mō i q̄ defunct^o ē resurrectur^o vnūquēq̄
contendit: non ē cuz illo laboriosa p̄tradictioe
pugnandum. La. XVII.

Ephe. 4.

Om̄nli p̄p̄t̄ h̄ q̄d dē m̄ ē: donec occurrā-

Roma. 8.

n mus oēs in vix p̄fectū: in mēsurā etatis
plenitudinis x̄pi: et p̄formes imaginis filij dei:
neci sexu femineo resurrecturas feminas credūt
s̄ in virili oēs aiūt: qm̄ de^o solū vix fecit ex limo
feminā ex viro. S̄z mibi meli^o sape vidēt qui
vtrūq̄ sexū resurrectur^o eē nō dubitāt. Nō em̄ li
bido ibi erit: q̄ p̄fusiois ē cā. Nā p̄usq̄ peccassēt
nudi erāt: et n̄ p̄fundebāt vir et femina. o: p̄ib^o s̄
illis vitia detrahent: nā suabit. Nō ē at viriuz
sex^o femine^o s̄ nā: q̄ tūc q̄dē et a cōcubitu et a p̄
tu imunis erit: est tñ mēbra feminea n̄ accōmo
data vsui veteri s̄ decori nouo: q̄ si alliciat aspi
cient: p̄cupiscētia q̄ nulla erit: s̄ dei laude s̄ sapi
entia atq̄ clemētia: q̄ et q̄d nō erat fecit: et libera
uit a corruptōe q̄d fecit. Ut em̄ in exordio gene
ris hūani de latere viri dormiētis costa detra
cta femina fieret: x̄pm̄ et eccliam tali facto iā tūc

Gene. 2.

pphari optebat. Sopor q̄pe ille viri mores erat
x̄pi: cui^o exanis in cruce pedēt: lar^o lāces p̄fora
tū est: atq̄ inde sanguis et aq̄ p̄fluxit q̄ sacra cē
nouim^o q̄d^o edificat eccliam. Nā h̄ etiā vbo scri
ptura vsa ē: vbi n̄ legi. Formauit aut finxit: s̄z
edificauit eā in muliere. Un̄ et ap̄s edificatio
nem dic̄ corporis x̄pi q̄d ē ecclia. L. creatura ē q̄d
femina sic vir: s̄ de viro fieret vnitas cōmēdata
ē. Ut at illo mō fieret x̄ps vt dictū ē: et ecclia si
gurata ē. Qui s̄ vtrūq̄ sexū istituit: vtrūq̄ re
stituet. Deniq̄ et ip̄e iel^o i n̄rogat^o a saduceis:
q̄ negabāt resurrectionē: cui^o septē fratru erūt
vxoꝝ quā singuli habuerūt: dū q̄sq̄ eorū veller d̄
functi semē sic lex p̄cepit excitare. errat i n̄q̄
nesciētes sc̄pturas neq̄ v̄tutē dī. Et cū aptus
loc^o eēt vt diceret: de qua em̄ me i n̄rogat^o vir
erit: ip̄a nō mulier: nō hoc dixit: s̄ dixit: in resur
rectioe ei neq̄ nubēt neq̄ vxoꝝ ducēt: s̄ sūt
sic angeli dei in celo. Equales vtiq̄ āgelis im
mortalitate ac felicitate nō carne: sicut nec re
surrectioe qua nō indiguerūt angeli: qm̄ nec
mōzi potuerūt. Ruptias q̄ dñs futuras nega
uit eē in resurrectioe nō feminas: et ibi negauit
vbi talis q̄stio vertebat: vt eā negato sexu mu
liebri celerioze facilitate dissolueret: si eū ibi p̄

Ibidem.

Job. 19.

Gene. 2.

Ephe. 4.

Mar. 12.

nosceret nō futur^o: imo etiā futurū eē firmajis
dicendo: nō nubent: q̄d ad feminas ptinet: ne
q̄ vxoꝝ ducēt: q̄d ad viros. Erūt s̄ q̄ vel nu
bere h̄ solēt: vel ducē vxoꝝ: s̄ ibi h̄ nō facient.

Roinde q̄d ait ap̄s: occur La. XVIII Ephe. 4.

p furos nos oēs in vix p̄fectū: totusq̄ ip̄

q̄ ita se h̄z. Qui descēdit in q̄t ip̄e ē et q̄ ascendit

sup oēs celos: vt adipleret oia. Et ip̄e dedit q̄f

dā q̄dē ap̄s: q̄sdā at p̄phas: q̄sdā x̄o euāgeli

stas: q̄sdā at pastores et doctores ad p̄sumatio

nē scōꝝ: in op^o ministerij: i edificatiōe corporis

x̄pi: donec occurrā^o oēs in vnitatem fidei: et

agnitiōe filij dei: in vix p̄fectū: in mēsurā eta

tis plenitudinis x̄pi: vt vltra nō simus puuli la

crati et circūlati oī v̄. n̄to doctrine: in illusione

hoim: in astutiā ad machinatiōe erroris. Ve

ritatē at facientes in caritate augeamur in illo

p oia q̄ ē caput x̄ps ex q̄ totū corp^o p̄nētū et cō

pacū p̄ oēm tactū subministratiōis s̄m opatio

nē in mensurā vniuscuiusq̄ ptis incrementuz

corporis facit in edificatiōe sui in caritate. Ecce

q̄ est vir p̄fect^o caput et corp^o q̄d p̄stat oibus mē

bris q̄ suo tpe cōplebunt. Quotidie tñ eidem

corpi accedunt: dū edificat eccliam: cui d̄. Vos

aut estis corp^o x̄pi et mēbra. Et alibi Pro corpe

in q̄t ei^o q̄d ē eccliam. Itēq̄ alibi. Un̄ p̄ais: vnū

corp^o multi sumus. De cui^o corpis edificatiōe

et hic dictū est. Ad cōsumatiōe scōꝝ: in op^o mi

nisterij: in edificatiōe corporis x̄pi. Ac deinde

subiectū est: vñ nūc agim^o donec occurrāmus

oēs in vnitate fidei et agnitiōe filij dei: in virū

p̄fectū in mensurā etatis plenitudinis x̄pi et ce

tera: donec eadē mensura in quo corpe intelli

genda eēt oñderet dicēs. Augeamur in illo p

oia q̄ est caput x̄ps: ex q̄ totū corp^o p̄nētū et cō

pacū p̄ oēm tactū subministratiōis s̄m opatio

nem in mensurā vniuscuiusq̄ ptis. Sicut s̄ est

mensura vniuscuiusq̄ ptis: ita totū corpis q̄d

oibus suis ptib^o cōstat. Est vtiq̄ mensura ple

nitudinē de q̄ dictū ē. In mensurā etatis ple

nitudinē x̄pi. Quā plenitudinē etiā illo cōme

morauit loco: vbi ait de x̄po. Et ip̄m dedit ca

put sup oēm eccliam q̄ ē corp^o ei^o: p̄cūdo ei^o

q̄ oia in oib^o adipler. Uex si h̄ ad resurrectiois

formā in q̄ erit vnūq̄sq̄ referendū eēt: q̄d nos

ip̄e dicit: noiato viro intelligere et feminaz: vt

virū p̄hoie postū accipemus: sicut in eo q̄d di

ctū est. Beatus vir qui timet dñm: vtiq̄ ibi sūt

et femie q̄ timēt dñm. La. XIX.

Uid iā respondeā d̄ capillis atq̄ vngui

bus: Semel q̄pe intellecto ita nihil pi

turū esse de corpe: vt de forme nihil sit i

corpe: simul intelligit ea q̄ fo: me factura fue

Ephe. 4.

Ibidem.

Ibidem.

Ibidem.

1. Cor. 12.

1. Cor. 10.

Ephe. 4.

Ibidem.

Ibidem.

Ibidem.

Ephe. 1.

P̄. 111.

rāt eno: mitatē masse ipsi accessura esse nō lo-
 cas i quib' mēbroz forā turpēt: velut si d limo
 vas fieret qd rursus in eundē limo redactū to-
 tū de toto itē fieret: nō esset necesse vt illa ps
 limi que in ansā fuerat ad ansam rediret aut q
 fundū fecerat ipā rursus faceret fundū: duz tū
 totū reuerteret in totū. i. tot' ille limus in to-
 tū vas: nulla sui pdita pte remearet. Quapro-
 pter si capilli totiens tōsi ynguesve defecti ad
 loca sua deforme miter redeūt: nec tñ cuiq; resur-
 genti pibūt: q; in eandē carnē: vt quēcunq; ibi
 locū corpis teneāt: seruata ptiū cōgruētia ma-
 terie mutabilitate vertent. Quis qd ait dñs.
 Luc. 21. Capillus capitis vñ nō pibit: nō d lōgitudine
 fide nūero capilloz dictū multo aptius possit i
 Ibidē. 22. telligi. Vñ t alibi dicit. Capilli capitis vñ nūe-
 ran sūt. Neq; h iō dixerit q; aliqd existimē cor-
 porū cuiq; pituz qd naturaliter inerat: s; qd de
 forme natū fuerat: n; vtiq; ob aliud: nisi vt hic
 q; onideret: q; sit penalis cōditio ista mortaliū
 sic eē redituz vt seruata integritate substātie so-
 la substātie deformitas pereat. Si em̄ statuam
 pōt artifex hō quā ppf aliquā cām deforme fe-
 cerat: cōflare t pulcherrimā reddere: ita vt ni-
 bil inde substātie: s; sola deformitas pereat: ac
 si qd in illa figura pūore indecent extabat: nec
 parilitati ptiū pgruebat: nō de toto vnde fece-
 rat amputare atq; separe: s; ita cōspgere vniū-
 so atq; miscere: vt nec feditatē faciat: nec mi-
 nuat quāritatē: qd de oīpotēti artifice sentien-
 dū est: Ergo ne poterit qualq; deforme mitates
 hūanoz corpōz nō: nō vñtatas: verū etiā ra-
 ras atq; mōstruosas q; huic misere vite cōgru-
 unt: abhorrent at ab illa futura felicitate scōz
 sic auferre aut pdere: vt q; cūq; eaz faciūt: et si
 naturalia tñ indecora excremeta substātie cor-
 poralis nulla ei' diminiutiōe tollant: Ac p h nō
 est macris pinguibusve metuendū: ne ibi etiā
 tales sint: q; les s; possent: nec hic esse voluissēt:
 Omis em̄ corpis pulchritudo est ptiū cōgruēt-
 tia cū quadā coloris suauitate. Vbi aut nō est
 ptiū cōgruētia: aut iō qd offendit q; puū ē: aut
 ideo q; parū: aut ideo q; nimū. P: oinde nlla
 erit deformitas quā facit incōgruentia ptiū
 vbi t q; gua sunt corrigent: t qd min' est q; de-
 cet: vñ creator nouit: inde supplebit t qd plus ē
 q; decet: materie fuata integritate detrahet.
 Abat. 13. Colori porro suauitas q;ta erit: vbi iusti fulge-
 bunt sic sol i reg' pñs sui: q; claritas in xpi corpe
 cū furrexit ab oculis discipuloz poti' absco-
 dita fuisse q; defuisse credēda est: nō em̄ eā fer-
 ret hūan' atq; infirm' aspect': qñ ille a suis ira
 deberet attendi vt posset agnosci. Quo pñuū
 it etiā vt ptrectātib' onideret suoꝝ vulnēꝝ sica

trices vt etiā cibū potūq; fumeret: nō alimēto
 rū indigentia: s; ea q; t h poterat ptate. Lū aut
 aliqd nō videt q; quis alit a qbus aia q; piter af-
 sūt vident: sic illā claritatē dicim' affuisse nō vi-
 sam: a qb' alia videbant. Rozasia grece dicit: qd Sene. 19.
 nri interpres latine dicit nō valētes: in libro ge-
 neseos cecitatē interpretati sūt. hāc em̄ passi sūt
 sodomite qñ qrebāt ostiūz iusti viri: nec pote-
 rāt inuenire. Quasi cecitas fuisset q; sit vt nihil
 possit videri: nō ostiū q; ingrederent: et duces
 iuener' a qb' inde abducerēt inq;rerēt. La. XX

Esicio q; at nō sic afficimur amore mar-
 n tyꝝ brōꝝ vt velim' in illo regno in eoz
 corpib' videre vulnēꝝ cicatrices: q; pto
 xpi noie ptulerūt: t forasse videbim'. Hō em̄
 deformitas in eis: s; dignitas erit: t qdā q;uis i
 corpe nō corpis: s; virtutis pulchritudo fulgebit.
 Nec iō tñ si aliq; martyrib' amputata t ablata Luc. 21.
 sūt mēbra: sine ipis mēbris erūt in resurrectio-
 ne mortuoz: qd' dicitū est. Capill' capitis vñ si
 pibit. Sed si hoc decebit in illo nouo seculo: vt
 iudicia glorioz vulnēꝝ in illa immortalī carne
 cernant. vbi mēbra vt psciderent: pcussa v' se-
 cta sūt ibi cicatrices: s; tñ eisdē mēbris reddūt:
 nō pditis apparebūt. Quis itaq; oīa q; accide-
 rūt corpi vitia tūc nō erūt: nō sūt tñ deputāda
 vel appellandā vitia s; virtutis indicia. Absit aut
 vt ad resuscitāda corpa vitēq; reddēda nō pos-
 sit oīpotentia creatoris oīa reuocare q; v' be-
 stia vel ignis absumpsit: vel q; qd in puluerem
 cinerēve collapsū vel in hūorē solutū: vel i au-
 ras est exha latū. Absit vt sinus vll' secretūq;
 nature ita ficiat aliqd subtractū sensib' nri
 vt oīm creatoris aut lateat cognitionē: aut ef-
 fugiat potestātē. Deū certe volens sic poterat
 diffinire cicero: tant' auctor ipoz: mens q; daz
 iqrē soluta t libera: secreta ab oī pcretōe mor-
 tali: oīa sentiet t mouēt: ipaq; pdita motu sc̄pi-
 terno. hoc at repit in doctrinis magnoz pho-
 rum. Ut igit' hū ipos loquar: quomō aliquid
 vel latet omnia sentientem: vel irreuocabiliter
 fugit omnia mouentē. Vñ iā etiā questio illa
 soluenda est: q; difficultoz videt ceteris: vbi q;ri-
 tur cū caro mortui hoīs etiā alteri' sit viuētis
 caro: cui poti' eoz in resurrectiōe reddat. Si
 em̄ q; spīa pfect' fame atq; cōpulsus vescaſ ca-
 dauerib' hoīm: qd malū aliq;tiēs accidisse: t ve-
 tus testaf historia: t nfoꝝ tēpoz infelicia expi-
 mēta docuerūt. Hō q; q; veridica rōne p'tender
 totū digestū fuisse pimos meatus: nihilq; inde
 in ei' carne mutatū atq; puerfū: cū ipā macies
 q; fuit t nō est: satis indicet q; illis escis detrimē-
 ta suppleta sint. Itaq; aliq; pauloan' pmissi. q;
 ad istū q; nodū soluendū valere debebūt. qc

qd em carnū exhausti fames: utiq; in auras ē
 exhalatū: vñ dixim⁹ oipotēre deū posse reuoca
 re qd fugit. Reddet ḡ caro illa hoi in qeē caro
 hūana pmit⁹ cepit. Ab illo q̄ppe altero tāq; mu
 tuo sūpra deputāda est: q̄ sic es alienū rediben
 da est vñ sūpra est. Sua vñ illi que fames exi
 naniuerat: ab eo q̄ pōt etiā exhalata reuocare
 reddet. Quis r̄s oib⁹ pisset mōis: nec vlla ei⁹
 materics in vllis nature latebris remansisset:
 vñ veller eā reparct oipotens. S3 p̄p̄i senten
 tia v̄itatis q̄ dictū est. Lapill⁹ capitis v̄i nō p̄i
 bit: absurdū ē: vt putem⁹. cū capillus hōis pe
 rire nō possit: tātas carnes fame depastas atq;
 p̄sūptas p̄ire potuisse. Quib⁹ oibus p̄ n̄o mo
 dulo p̄sideratis atq; tractatis: hec sūma p̄fici
 vt in resurrectione carnis in eternū cas mensu
 ras habeat corpōz magnitudo q̄s habebat p̄fi
 ciende: siue p̄fecte cuiusq; indita corpi rō iuuē
 turis: in mēbroz q̄s oim modulis cōgruo deco
 re fuato. Qd dec⁹ vt fuef: si aliqd demptū fue
 rit indecēri alicui granditati in p̄te aliq̄ p̄stitu
 te qd p̄ totū spargat: vt neq; id pereat r̄ agruē
 tia p̄tū vbiq; teneat: nō ē absurdū vt aliqd in
 de etiā stature corpis addi posse credam⁹: cuz
 oibus p̄tibus vt decorē custodiāt id distribuit
 qd si enormiter in vna esset vtiq; non deceret.
 Aut si p̄tēdis i ea queq; statura corpis resurre
 ctuz eē in q̄ defunct⁹ ē nō pugnacif resistēdū ē
 tñ absit ois d̄formitas: ois isirmitas: ois tardi
 tas: omnisq; corruptio: r̄ si qd aliud illud nō de
 cet regnū in q̄ resurrectionis r̄ p̄missōis filij eā
 les erūt: angelis dei: si nō corpe: non etate: cer
 te felicitate. La. XXI

r Estituef ḡ r̄ q̄cqd de corpibus viuīs v̄f
 post mortē de cadauerib⁹ perijt: r̄ simul
 cū eo qd in sepulcris remāsit: in spiritalis cor
 poris nouitate ex aialis corpis vetustate muta
 tū resurget incorruptōe atq; immortalitate: ve
 stitū. Sed etsi vel casu aliq̄ graui vel inimicōz
 imanitate totū penitus p̄terat in puluerē: atq;
 in auras vel in aquas dispsum quantū fieri p̄t
 nusq; eē sinat oino nullo mō subtrahi poterit
 oipotentie creatoris: s̄ capill⁹ in eo capitis nō
 p̄bit. Erit ḡ spiritui s̄bdita caro spiritalis: sed
 tñ caro nō spirit⁹: sic carni s̄bdit⁹ fuit sp̄s ip̄e
 carnalis: s̄ tñ sp̄s nō caro. Qui reihabem⁹ ex
 p̄imentū in n̄re pene d̄formitate. Nō em̄ s̄m
 carnē: s̄ vtiq; s̄m spiritū carnales erāt: quibus
 ait ap̄ls. Nō porui vob loqui q̄si spiritalib⁹: s̄ q̄
 si carnalib⁹. Et hō spiritalis sic in hac vita dici
 tur: vt tñ corpe adhuc carnalis sit: r̄ videat ali
 Roma. 7 am legē in membris suis: repugnantē legi mē
 tis sue. Erit aut etiā corpus spiritalē cū eadez
 s̄. Loz. 15. caro sic resurrexit: vt fiat qd scriptū est. Semi

naē corpus aniale: resurget spiritalē. Que sit
 aut r̄ q̄ magna spiritalis corpis gra: que nōdū
 venit in exp̄imentū: vereor ne temerarium sit
 oē qd de illa p̄fertur eloquiū. Verūtñ q; spei
 nostre gaudiū p̄pter dei laudē nō est tacendū
 r̄ de intimi ardentis sancti amoris medullis di
 ctū est. Dñe dilexi decozē dom⁹ tue: d̄ donis ei⁹. Ps. 25.
 que in hac erūnosissima vita hōis malifq; lar
 git: ip̄o adiuuāte cōijciam⁹ vt possum⁹: q̄tum
 sit illud qd nōdū expti vtiq; digne eloqui s̄ va
 lem⁹. Omitto em̄ qñ fecit hōiem rectū: Eccl. 7.
 to vitā illaz duoz p̄iugū in paradisi fecūditate se
 licē: qñ tā breuis fuit: vt ad nascētū sensū: nec
 ip̄a p̄uenerit in hac quā nouim⁹ in q̄ adhuc su
 mus: cui⁹ tēptatiōes: imo quā totā tēptationē
 q̄diu in ea sum⁹ q̄tūlibet p̄ficiam⁹ p̄peti nō de
 smim⁹: q̄ sint indicia circa gen⁹ hūanū bonitas
 tis dei: quis poterit explicare? La. XXII

Am qd ad p̄mā originē p̄tinet oim mor
 n taliū p̄geniem fuisse damnatā: hec ipsa
 vita si vita dicenda est: tot r̄ tātis malis
 plena testaf. Quid em̄ aliud indicat horrēda
 quedā p̄funditas ignorātie ex q̄ ois error exi
 stit: qui oēs filios adā tenebroso quodā sinu su
 scipit: vt hō ab illo liberari sine labore: dolore:
 timore nō possit. Quid amor: ip̄e tot rex vana
 rū atq; noxiar: r̄ ex h̄ mordaces cure: p̄turba
 tiōes: merores: formidines: infana gaudia: di
 scordie: lites: bella: insidie: iracūdie: inimicie
 fallacia: adulatio: fraus: furtū: rapina: p̄fidia:
 supbia: ambitio: inuidētia: homicidia: p̄cidia:
 crudelitas: seuitia: neq̄cia: luxuria: petulantia
 ipudentia: ipudicitia: fornicationes: adulteria
 incesta: r̄ p̄tra naturā v̄triusq; sex⁹ tot supra at
 q̄ imūdicie: q̄s turpe ē etiā dicere: sacrilegia:
 hereses: blasphemie: puria: opp̄siones: inno
 centiū: calūnie: circūuentiōes: p̄uarcationes
 falsa testimonia: iniqua iudicia: violētia: latro
 cinia: r̄ q̄cqd taliū maloz in mentē nō venit: et
 tñ de vita ista hōim s̄ recedit. Tlcz h̄ hōim s̄m
 maloz: ab illa tñ errois r̄ p̄uersi amoris radice
 v̄iētia: cū q̄ ois fil⁹ adā nascif. Nā q̄s igrat cū
 q̄ta igratia v̄itatis q̄ iā in infantib⁹ māifesta ē: r̄
 cū quāta abūdatiā vane cupiditat: q̄ in p̄ueris
 incipit appere hō veniat i hanc vitā: ita vt si di
 mittat viuere vt velit: r̄ facere q̄cqd velit: in h̄
 facinora r̄ flagicia q̄ cōmemorau: r̄ q̄ cōmēora
 re nō potui: vel cūcta: vel multa p̄ueniat. Sed
 dīna gubernatiōe nō oimō deserēte dānatos:
 r̄ deo nō p̄tinēte in ira sua miseratiōes suas: in
 ip̄is sensib⁹ generis hūani p̄hibito r̄ eruditio
 p̄tra istas cū quib⁹ nascimur tenebras vigilat:
 r̄ p̄tra hos impetus opponunt: plene tamē etiā
 laboz r̄ dolor. Quid ei sibi v̄olūt multū de for

lcci. 30.

midines que cobibendis puulox vanitatibus
adhibent: Quid pedagogi: quid ingri: qd se-
rule: qd lora: qd virge: qd disciplina illa q̄ sc̄ptu-
ra sancta dicit Dilecti filij latera esse tondēda:
ne crescat indomitus: domariq; iaz durus aut
vir possit: aut fortasse nec possit Quid igit̄ agi-
tur his penis oibus nisi vt debellef impitia: ⁊
praua cupiditas refrenet: cū qbus malis i hoc
seculo viuimus: Quid est enī q̄ cū labore me-
minim⁹: sine labore obliuiscimur: cū labore di-
scimus: sine labore nescim⁹: cū labore strenui:
sine labore inertes sumus: Nonne hinc appet-
it in q̄ velut pondere suo p̄cliuus ⁊ p̄ona sit viti-
osa natura: ⁊ q̄ta ope vt hic liberef indigeat.
Desidia: segnitie: pigritia: negligentia: vitia
sūt vtiq; qbus labor fugit: cū labor ip̄e etiā q̄ ē
vtilis pena sit. Sed p̄ter pueriles penas sine q̄
bus disci nō pōt qd maiores volūt: qui vix ali-
quid vtiliter volūt: q̄t ⁊ quātis penis genus a-
gitef humanū: que nō ad maliciā nequitiaq;
iniquox: s̄ ad conditionē p̄tinent miseriamq;
cōmunem: quis vilo sermone digerit: quis vl-
la cogitatione cōp̄hendit quātus est met⁹: q̄n-
ta calamitas ab orbitatib⁹ atq; luctu: a dānis
⁊ dānationib⁹: a deceptiōibus ⁊ mēdatijs ho-
minū: a suspitionib⁹ falsis: ab oib⁹ violētis faci-
nōrib⁹ ⁊ sceleribus alienis: q̄n qdē ab eis: ⁊ de-
p̄datio ⁊ captiuitas: ⁊ vincula ⁊ carceres: ⁊ ex-
ilia: ⁊ cruciat⁹: ⁊ amputatio mēbrox: ⁊ p̄uatio
sensuum: ⁊ opp̄ressio corpis: ad obscenā libidinē
opp̄mentis explendā: ⁊ alia multa horēda se-
pe cōtingūt. Quid ab innūeris casibus q̄ for-
sec⁹ corpi formidant: estib⁹ ⁊ frigidib⁹ tēp̄sta-
tib⁹: ibrib⁹: alluuiōib⁹: coruscatione: tonitru
grādine: fulmine: morib⁹ hiatibusq; frax: opp̄-
siōib⁹: ruina: ab offēsiōe ⁊ pauore vel etiam
malicia iumentox: a tot venenis fruticū: aqua-
rū: aurax: bestiax: ac ferax: vel tantūmō mole-
stijs: vel etiā mortiferis morsibus: a rabie que
contingit ex rabido cane: vt etiā blanda ⁊ ami-
ca suo dñō bestia nonnunq; vebementius ⁊ a-
marius q̄ leones draconesq; metuat: faciatq;
hominem quem forte contaminauerit conta-
gione pestifera ita rabiosum vt a pentibus: cō-
iuge: filijs: peius omni bestia formidet. Que ma-
la patiuntur nauigantes: Que terrena itinē-
ra gradientes: Quis ambulat vbiq; non
inopinatis subiacens casibus: De foro quidā
rediens domū sanis pedibus suis cecidit: pe-
dem fregit: et ex illo vulnere finiuit hanc vitā
Quid videtur sedente securius: De sella in q̄
sedebat cecidit hely sacerdos: et mortuus est
Agricole immo vero omnes homines quorū
quātos a celo ⁊ terra: vel a p̄ncipiosis animal-

l. Re. 4.

bus casus metuunt agrozū fructib⁹. Sol: ⁊ tñ
de frumentis tandem collectis ⁊ reconditis eē
securi. Sed quibusdam quod nouimus prouē-
tum optimum frumentozum fluuius improu-
sus fugientibus hominib⁹ de horreis eiecit at-
q; abstulit. Contra milleformes demonum in-
cursus: quis innocentia sua fidit: quando qui-
dem ne quis fideret etiam paruulos baptiza-
tos quibus certe nihil est innocenti⁹ aliq̄n-
do sic vexant vt in eis maxime deo sinēte ista
monstretur huius vite stenda calamitas: ⁊ al-
terius desideranda felicitas: Jam vero de ip-
so corpore tot existunt morbozum mala: vt nec
libris medicozum cuncta comprehensa sint: in
quozum pluribus ac pene omnibus etiam ip̄a
adiumenta ⁊ medicamenta tormenta sunt: vt
homines a penarum exiitio: penarum eruan-
tur auxilio. Nonne ad hoc perduxit sitientes
homines ardor immanis: vt vrinam quoq; hu-
manam velle etiam suam biberent: Rōne ad h̄
fames vt a carnib⁹ hoim abstinerē se non pos-
sent: nec inuentos hoies mortuos: s̄ p̄pter h̄
a se occisos: nec quoslibet alienos: verū etiā fi-
lios: matres incredibili crudelitate quā rabi-
da ⁊ furies faciebat absumerēt: Ip̄e postremo
somm⁹ q̄ p̄p̄te q̄eris nomen accepit q̄s vbi ex-
plicet sepe somniorū visis q̄ sit in q̄er: ⁊ q̄ ma-
gnis licet falsarū rerū terroibus: quas ita ex-
hibet ⁊ quodāmodo exprimit: vt a veris eas disce-
nere nequeam⁹: aiām miseram sensusq; p̄tur-
ber: Quia falsitate visozum etiā vigilantes in
q̄busdam morbis ⁊ venenis miserabilius agi-
tant: q̄uis mltimo da varietate fallacie hoies
etiam sanos maligni demones nōnunq; deci-
pian: talibus visis etiā si eos p̄hec ad sua tra-
ducere nō potuerint: sensus tñ eozum solo ap-
petitu qualiter cūq; persuadente falsitatis illu-
dant. Ab hui⁹ tam misere quasi q̄busdā infer-
vite: nō liberat nisi gratia saluatoris x̄pi dei ac-
dñi nostri: hoc enī nomen est ipse iesus: interp̄-
tator: qui p̄ saluator: maxime ne post hanc mi-
serior ac sempiterna suscipiat: nō vita: s̄ mors.
Itā in ista q̄uis sint p̄fecta ⁊ p̄ sanctos curatio-
num magna solatia: tñ ideo nō semp̄ etiā ip̄sa
b̄sicia tribuunt petētib⁹: ne propter hoc re-
ligio queratur: que p̄pter aliam magis vbi ma-
la non erunt omnino vlla querēda est. Et ad
hoc meliores quosq; in his malis adiuuat gra-
tia: vt quāto fidelioze: tanto fortioze corde to-
lerent: ad quam rem etiam philosophiam pro-
desse dicunt docti huius seculi: quā dij quibus-
dam paucis vt ait tullius veram dederūt. Nec
hominibus inquit ab his: ante datum est donū
S. 4.

4. Re. 6.

maius: aut potuit vllum dari: vsq; adeo et ipsi
cōtra quos agimus quoquomō compulsi sunt
in habenda nō quacūq; s̄ v̄a p̄bia diuinā ḡfaz
p̄fiteri. Porro si pauci dinitus datū ē vere phi-
lofophie p̄tra miseras hui⁹ vite ynicū auxiliū
fatis t̄ hinc apparet hūanū gen⁹ ad luēdas mi-
feriaz: penas esse dānatū. Sic at̄ h̄yt fatent n̄
lū dīnū mar⁹ ē donū: sic a nullo deo dari credē
dū est: nisi ab illo q̄ t̄ ip̄i q̄ multos deos colunt:
nullū dicūt eē maiorē. La. XXIII

P Reter h̄ at̄ mala hui⁹ vite bōis malisq;
cōia: h̄nt in ea iusti etiā p̄rios q̄sdā la-

Gal. 5. bores suos q̄b⁹ adūsus vitia militāt: t̄ in taliuz
p̄lioz rēptatiōib⁹ p̄culisq; x̄fant. Aliqñ etiā p̄ci-
tati⁹: aliqñ remissius: nō t̄n desinit caro p̄cupi-
scere adūsus sp̄itū: t̄ sp̄is adūs⁹ carnē vt̄ iēa q̄
volum⁹ faciam⁹: oēm malā p̄cupiscētā p̄sumē-
do: s̄ eā nob̄ q̄tū dinit⁹ adiuti possum⁹ si ei con-
sentiendo subdamus: vigilijs p̄tinuis excubā-
tes: ne opio x̄filla fallat: ne decipiat p̄mo x̄fu-
tus ne se tenebre alicui⁹ error̄ offundāt ne q̄b
bonū ē malū aut q̄b malū ē bonū eē credat: ne

Lphc. 4. ab his q̄ agenda sūt met⁹ reuocet ne in ea q̄ a-
gēda nō sūt cupido p̄cipiter: ne sup iracūdiaz
sol occidat: ne inimicitie puocēt ad retributio-
nem mali pro malo: ne absorbeat in honesta v̄l
imoderata tristitia: ne impiendoz b̄nficiozū i-
gerat mens ingrata torpōrē: ne maledictō ru-
morib⁹ bōa p̄cia fatiget ne temeraria suspitio
n̄fa decipiat ne aliena de nob̄ falsa nos frāgat
Rom. 6. ne regnet p̄ctm̄ in n̄fo mortali corpe ad obedi-
Ibidem. endū desiderijs ei⁹: ne mēbra n̄fa exhibeāt ini-
q̄tatis arma p̄ctō: ne ocul⁹ sequat⁹ p̄cupiscētā
ne vindicādi cupiditas vincat: ne in eo q̄b ma-
le delectat vel visio vel cogitatio demoret: ne
iprobū aut idecēs x̄bū libēt audiat: ne fiat q̄b
nō licet etiā si libet: ne in h̄ bello laboz p̄culo-
rūq; plenissimovel de virib⁹ n̄fis speret facien-
da victoria: vel virib⁹ n̄fis n̄fa facta tribuant:

I. Cor. 15. s̄ eius ḡfe de quo ait ap̄ls. S̄ras aut̄ deo q̄ dar
Rom. 8. nobis victoriā posim n̄m iesum x̄pm. Qui et
alio loco. In his in q̄t omnib⁹ sup̄uincim⁹ p̄cum
qua dilexit nos. Sciamus t̄n q̄talibet virtute
p̄liandi vitijs repugnemus: vel etiā vitia su-
peremus: vel subiugemus q̄diu sumus in hoc
corpe: nobis deesse nō posse: v̄n dicamus deo.

Adat. 6. Dimitte nobis debita n̄fa. In illo autē regno
vbi semp cū corpibus immortalib⁹ erim⁹: nec p̄-
lia nob̄ erūt vlla: nec debita: que nusq; t̄ nūq;
eēt si natura n̄fa sic recta creata ē p̄maneret.
Ac hoc etiā noster iste conflictus in quo peri-
clitatur: t̄ de quo nos victoria nouissima cu-
pimus liberari ad vite hui⁹ mala p̄tinet quam
tot tātorūq; testimonio malozū p̄bauim⁹ esse

damnatam.

La. XXIII.

i Am nūc cōsiderandū ē hanc ip̄am mi-
seriā generi humani in qua laudatur
iusticia punientis: quālibet t̄ q̄z multes
impleuerit bonis eiusdē bonitas cuncta q̄ cre-
auit administrātis. p̄mū b̄ndictionē illā quā
ptulerat a n̄ p̄ctm̄ dicens. Rescite t̄ multipli-

Gene. 1. camini t̄ replete terrā: nec p̄ p̄ctm̄ voluit imbi-
bere: mās̄iq; in stirpe damnata donata fecun-
ditas: nec illā vim mirabilem seminū: imo etiā
mirabiliorē qua efficiunt t̄ semina inditaz cor-
porib⁹ humanis: t̄ quodāmō in textā p̄cti viti-
um potuit auferre: quo nob̄ ip̄acta ē etiā neces-
sitas mortis: s̄vtrūq; simul currit isto q̄st fluuio
atq; torrēte generis hūani: malum q̄b a pente-
trahit: t̄ bonū q̄b a creante tribuit. In origina-
li malo duo sunt: p̄ctm̄ atq; suppliciu. In origina-
li bono alia duo: p̄pagatio t̄ cōformatio. Sed
q̄tū ad p̄sentē p̄ntent intentionē n̄fam de ma-
lis quozū vnū de n̄fa venit audacia: id ē p̄ctm̄:
alterū de iudicio dei: i. suppliciu: iam satis dixi-
mus. Hunc de bonis dei q̄ ip̄i quoq; vitiate dā-
nateq; nature cōtulit siue vsq; nūc cōfert dice-
re institui. Neq; etiā damnādo aut torū abstu-
lit q̄b dederat: alioqñ nec eēt oino: aut remo-
uit a sua p̄tate etiā cū diabolo penaliter subdi-
dit: cū nec ip̄m diabolu a suo alienauerit impe-
rio: qñ q̄dem vt̄ ip̄i quoq; diaboli natura sub-
sistat: ille facit q̄ sūme ē: t̄ facit eē q̄cqd̄ aliquo
mō est. Duū igit̄ illozū q̄ diximus bona etiā in
natura p̄ctō vitiatā suppli cioq; dānata de boni-
tatis ei⁹ quodā veluti fonte manare p̄pagati-
onē: in p̄mis mundi opibus b̄ndictiōe largit⁹
ē: a q̄b opibus die septimo requeuit. Cōfirma-

Gene. 2. tio vero in illo ei⁹ est ope: quousq; nūc opatur
Efficacē q̄pe potentia suā si rebus subtrahat:
nec p̄gredi poterit t̄ suis dimēsis morib⁹ per-
agere t̄pa: nec p̄ozus in eo q̄ create sūt aliq;
ten⁹ p̄manebūt. Sic q̄ creauit hoīem de⁹: vt̄ il-
li adderet fertilitatē q̄ndā q̄ hoīes alios p̄pa-
garet: p̄generās eis ip̄az etiā p̄pagādi possibi-
litate: n̄ n̄ccitate. Quib⁹ t̄n voluit hoīb⁹ abstrulit
eā de⁹ t̄ steriles fuerit: n̄ t̄n generi hūano abstu-
lit semel datā p̄mis duob⁹ iugib⁹ b̄ndictōz ge-
nerādi: h̄ q̄ p̄pagatio q̄uis p̄ctō ablata n̄ sūt: n̄
t̄n etiā ip̄a t̄ns ē q̄lis fuisset si n̄o peccasset. Et q̄

ps. 49. ei hō i honore possit: postea q̄ deliq̄t cōpat⁹ ē
pecozib⁹ s̄l̄r ḡnat. Nō i eo t̄n penit⁹ extincta ē q̄
dā velut scitilla rōnis q̄ fact⁹ ē ad imaginē dī
huic at̄ p̄pagatōi si p̄formatō si adhiberet: nec
ip̄a in sui generi sofas mōsq; p̄cederet. Si etiā
si p̄cubisset hoīes t̄ nihilomin⁹ de⁹ vellet imple-
re s̄ras hoīb⁹: quō creauit vnū sine cōmixtiōe
mar̄ t̄ feic: sic poss̄ oēs p̄cubētes x̄o nisi illo cre-

ante generantes esse non possunt. Sicut ergo
 sic apostolus de institutione spiritali qua homo
 ad pietatem iustitiamque format. Neque quod placent ali
 quid neque quod rigat: sed quod incrementum dat deo. Ita
 etiam hoc dicitur potest: nec quod concubiter: nec quod seminat est ali
 quid: sed quod format deo. Nec enim quod conceptum portat et
 primum nutrit est aliud: sed quod incrementum dat deo. Ipse namque
 operatio est quae nunc usque operatur facit ut numeros suos
 explicet semina: et a quibusdam latetibus atque iustis
 bilibus in formas visibiles huiusmodi aspici
 mus decoris euoluat. Ipse in corpore carnis
 naturam illam praepositam ista subiecta miris modis co
 pulat et connectit: aiantem facit. Quod opus est tam ma
 gnū et mirabile est: ut non solum in homine quod est animal ratio
 nale: et ex hoc cunctis frenis animarum excellētis at
 que praestanti: sed in quolibet minutissima muscula huiusmodi con
 siderari: stupore mentis ingerat: laudemque pariat
 creatoris. Ipse itaque aie humane mentem dedit: ubi
 ratio et intelligentia in infante sopita est quod dicitur quasi in
 laqueis: excitanda scilicet atque exercenda etatis accessu
 quod sit scire capax atque doctrinae et habilis perceptioni
 veritatis et amoris boni. Quae capacitate hauriat
 sapientiam virtutibusque sit praedita: quod prudentis: fortis
 temperans: et iuste aduersus errores et cetera gene
 rata vitia dimicet: eaque nulli rei desiderio nisi
 boni illius summi atque incommutabilis vincat: quod et si
 ipsa si faciat talium bonorum capacitas in natura rationali
 dimitur: ista ita: quod sit boni: quod mirabile opus oimpo
 tentis: quod competens efficit aut cogitat. Praestant
 res huiusmodi: et ad immortalē pueniendi felicitatem
 quod virtutes vocantur: et sola dei gratia quod ipse est: filius per
 missionis regni: donant nonne humano ingenio
 tot tantesque artes sunt inuenite: et exercitae: prae ne
 cessarie prae voluntarie. Et tamen excellēs vis men
 tis atque rationis: in his etiam rebus quas superfluas: imo
 et piculosas praeuiciasque appetit: quod sit bonorum
 habeat in natura: vnde ista potuit vel inuenire vel dis
 scere: vel exercere testatur. Vestimentorum et edi
 ficiorum ad opera quae mirabilia: quae stupenda industria
 humana puenit: quod in agricultura: quod in nauigatione
 praefecerit: quod in fabricacione quod sit vasorum vel etiam
 statuarum et picturarum varietate excogitauerit et
 impleuerit: quod in theatris mirabilia spectantibus: au
 dientibus: incredibilia facienda et exhibenda mo
 lita sit: in capiendis: occidendis: domandis irro
 nalibus asantibus: quod et quanta reperit: aduersus ipsos
 homines tot generavenerunt: tot armorum: tot ma
 chinamentorum: et pro salute mortali tuenda atque re
 pandenda quod sit medicamina atque adiumenta comprehendit:
 pro voluptate faucium: quod sit condimenta et gula cibi
 tamenta reperit: ad iudicandas et suadendas cog
 gitaciones quae multitudines varietateque signorum
 ubi praecipuum locum habet et se tenent: ad delectandos
 animos quae elocutionis ornat: quae diuersorum carminum

copiam: ad mulcendas aures quae organa musica:
 quos cantilene modos excogitauerit: quantum
 pitiam dimensionum atque numerorum: meatuumque et
 ordines siderum quanta sagacitate comprehendit:
 quae multa rerum mundanarum cogitata cognitio
 ne se impleuerit: quis possit eloqui: maxime si ve
 limus non aceruatim cuncta cogere: sed in singu
 lis immorari? In ipsis postremo erroribus et falsi
 tatis defendendis: quae magna claruerunt inge
 nia philosophorum atque hereticorum: quis existimare suffi
 ciat? Loquimur enim nunc de natura mentis humane qua
 ista vita mortalis ornat: non de fide atque itinere
 veritatis quae illa immortalis acquirit. Huiusmodi tamen natu
 re conditor cum sit utique deus verus et summus: ipse cum
 cuncta quae fecit administrante: et summam potestatem
 summamque habente iustitiam: nunquam praefecto in has
 miseras decidisset: atque ex his praefectos eos solos
 qui liberabunt in eternas esset itura: nisi nimis
 grande peccatum in homine primo de quo ceteri ex
 orti sunt precessisset. Itaque vero in ipso corpore quae
 vis nobis sit cum beluis mortalitate communi: mis
 risque eorum repiat infirmis: quanta dei bonitas
 quanta prouidentia tanti creatoris apparet?
 Nonne ita sunt in eo loca sensuum: et cetera mem
 bra disposita: speciesque ipsa ac figura et statura
 totius corporis ita modificata: ut ad ministerium
 aie rationalis se indicet factum? Non enim ut aia
 lia rationis expertia prona esse videmus in fra
 gilitate creatus est homo: sed erecta in celum corporis
 forma admonet eum que sursum sunt sapere. Por
 ro mira mobilitas que lingue ac manibus at
 tributa est ad loquendum et scribendum apta atque
 conueniens: et ad opera artium plurimarum officiorum
 que complenda: nonne satis ostendit qualianem ut
 seruiret tale sit corpus adiunctum? Quae et detra
 ctis necessitatibus operandi: ita oim prae congru
 entia numerosa sit: et pulchra sibi paritate re
 spondeat: ut nescias utrum in ea condenda ma
 ior sit utilitatis habita ratio: quae decoris. Merito
 enim nihil creatum videmus in corpore utilitatis
 causa quod non habeat etiam decoris locum. Plus
 aie nobis id apparet: si numeros mensurarum quae
 bus inter se cuncta conexa sunt et coaptata nos
 semus: quos forsitan data opera in his que foris
 eminent humana posset inuestigare solertia
 Quae vero recta sunt atque a nostris remota con
 spectibus sicut est tanta pplexitas venarum atque
 neruorum et viscerum secreta vitalium inuenire nul
 lus potest. Quia etsi medicorum diligentia non
 la crudelis quos anatomicos appellant lania
 uit corpora mortuorum: siue etiam inter manus seca
 ris et perscrutantis morientium: atque in carnibus hu
 manis satis in humane abdita cuncta rimata est
 ut quid: et quomodo: et quibus locis curandum esset

addisceret: numeros tamen de quibus loquor: quibus coaptatio quae harmonia grece dicitur tanquam cuiusdam organi extrinsecus atque intrinsecus totius corporis constat. Quid dicam: non valuit inuenire quod nemo ausus est querere: quod si noti esse potuissent: interioribus quibus visceribus quae nullum ostentat decorem ita delectaret pulchritudo rationis ut omni foete appareat si quod oculis placet ipsi in motu quod oculis vix perferret arbritrio. Sicut christo quodam ita posita in corpore ut nullo decore habere non etiam visum: sic habet virile mammillas: sic facies barbata: quae non esse munusculo: sicut virili oratione: indicat pure facies feminae: quae vixque sicut maiores muniri tunc perveniret. Si ergo nullum membrum est in his quod deus respiciet vix abigit non quod ita sit alicui operi accommodatum: ut si etiam sit decorum: sicut aut nonnulla quae solum decorem et nullum est vixus putato facili intelligi in ordinem corporis dignitate necessitati fuisse placita. Transitura est quippe necessitas tepusque veterum: quae sola in vice pulchritudine sine vlla libidine fruamur: quod maxime ad laudem referendum est ordinis: cuius dicitur in psalmo. Confessionem et decorum induisti. Ita cetera pulchritudo et utilitas creature quae hoc licet in istos labores miseris atque pietate atque dante: spectanda atque sumenda divina largitate concessa est. Quo sermone poterit mirari: in celi et terra maris multimoda et varia pulchritudine etiam ipsi lucis tanta corporis: tantaque mirabili specie: in sole ac luna et sideribus in operacitatibus nemo: in coloribus et odoribus floribus: in diversitate ac multitudine volucrum garrularum atque pietatum: in multiformi specie tot tantarumque animalium: quae illa plus habet admirationis quam molis minimi plerumque ei formiculae et apiculae opera stupemus quam imensa corpora balenarum: in ipsi quae maris tanta grandi spectaculo: cum sese diversis coloribus induit velut vestibus: et aliquid viride: atque huiusmodi modis aliquid purpureum: aliquid ceruleum est. Quae porro delectabilis spectata etiam quicquid turbat et fit in demaribus suavitatis: quae sic demulcet inuentem: ut non iaceat et quietat navigantem. Quid ciborum visusque copia praeter famem: quod saporum diversitas contra fastidium nature: diffusa dicitur non cocorum arce ac labore quae sita: quae in multis rebus ruere ac recuperare salutis auxilia: quae grata vicissitudo diei alternantis et noctis: aurarum quae blanda temperies in fructibus et pecoribus indumentorum officiorum quae materies. Quae commorare quae possit. Haec autem sola quae me velut in quendam aggerem sicut coartata: si vellem velut colligata involucre solvere atque discutere: quae mihi mora esset in singulis quibus plurima continentur. Et haec omnia miserorum sunt dante totiusque solacia: non prima bestiarum. Quae igitur illa sunt si tota aetalia et tanta sunt ista. Quid dabit eis quod praedestinavit ad vitam: quod habet dedit eis quod praedestina-

vit ad mortem. Quae bona in illa vita faciet eos sumere: pro quibus in hac miseria vniuersitatum suam voluit usque ad mortem mala tanta perferre. Quae apostolus de ipsis in illud regnum praedestinavit loquens: quod propter inquit filio non peperit: sed pro nobis omnibus. Rom. 8. Tradidit eum: quod si etiam cum illo omnia nobis donavit. Quae huiusmodi compleret: quod erit: quae erit quod bona in illo regno accepturi sumus quae quod de christo moriente pro nobis tale pignus accepimus. Quales erit spiritus: huiusmodi nullum omnino huiusmodi vitium: nec sub quod iaceat: nec cui cedat: nec praeter quod saltim laudabiliter dormiet: pacatissima et tute perfectus. Requiri omnem quae quae speciosa: quae certa scia sine errore aliquid vlla bore: ubi dei sapientia de ipso suo fonte potabilis: cum summa felicitate: sine vlla difficultate. Quale erit corpus: quod omnimodum spiritui subditum: et eo sufficienter vivificatum nullis alimentis indigebit. Quod enim aiale: sed spirituale erit: huiusmodi quod de carnis: sed sine vlla carnali corruptione substantia. La. XXV. Etiam de animalibus quibus post hanc vitam beatorum nihil profuerit: non a nobis dissentiant plerumque nobiles: quod de carnis resurrectione pretendat. Haec quae sunt praeter negat: sed credentes multi negantes paucissimos reliquerunt: et ad christum quod huiusmodi quod istis videtur absurdum in sua resurrectione monstravit: fidei corde pueri sunt docti et idocri: sapientes mundi et insipientes. Hoc enim credidit mundus quod praedixit deus: quod etiam praedixit quod hanc rem mundus fuerat crediturus. Haecque ei petri maleficio est cum laude creditum tanto ante praenunciare compulsum est. Ille est enim deus: quae sic iam dixit aliquid tunc nec commorare me piget praesertim porphyrio: atque id oculis deorum suorum praebere cupiente: ipsa numina phorrescit. Quae sic laudavit: ut eum et deum praefereat et regem vocaret. Absit enim ut sic intelligenda sint quae praedixit: quod voluit huiusmodi quod cum modo non credidit: quod mundum crediturus esse praedixit. Cur enim non potius ita sic crediturus tanto ante praedixit est mundum non sic paucissimi garrulorum quod cum huiusmodi quod crediturus praedixit est credere noluerit. Si enim praefata dicunt alio modo esse credenda: ne si dixerint vana esse scripta: iniuriam faciunt illi deo cui tanta magna praebent testimonium: tanta praesus ei vix etiam graviores faciunt iniuriam si aliter dicunt esse intelligenda: non sic mundus ea credidit quae crediturus ipse laudavit: ipse praemisit: ipse complevit. Cur enim non poterit facere ut resurgat caro et vivat in eternum: An propterea credendum non est id eum esse facturum quod malum est atque indignum deo. Sed de omnipotentia eiusque tot et tanta facit incredibilia: iam multa diximus: si volumus inuenire quod omnipotens non potest habent: praesus ego dicam: mentiri non potest. Credamus ergo quod potest non credendo quod non potest. Non itaque credentes quae

Ps. 103

mentiri possit: credant esse facturū quod se fa-
cturū esse pmisit. Et sic credant sic id credit
mūdū quē crediturū eē pdixit: quē crediturū
eē laudauit: quē crediturū eē pmisit: quē cre-
didisse iā ostēdit. hoc autē malū eē vñ demon-
strauit: nō erit illic vlla corruptio: qd ē corpis
malū. De ordine elemētoꝝ iā disputauim⁹: de
alijs hoim cōiecturis satis dixim⁹. q̄ta sit futu-
ra in corpe incorruptibili facilitas mor⁹: de pre-
sentis bone valitudinis spāmēto q̄ vtiq; nullo
mō illi companda ē immortalitati: in libro de
cimo satis vt opinor ostēdim⁹. Legāt supiora
opis hui⁹: q̄ vel nō legerūt: vel nolūt recolare
qd legerunt.

Ca. XXVI

Ed porphyri⁹ ait inquit vt beata sit
aia: corp⁹ osue esse fugiendū. Nihil er-
go pdest q: incorruptibile dixim⁹ futu-
rum corp⁹: si aia beata nō erit: nisi corp⁹ oē effu-
gerit. Sz itē hinc in libro memorato q̄tū epor-
tuit disputauit: vtz hic vñ in de tñ cōmemora-
bo. Emēdet libros suos istoz oim mgr plato: et
dicat eozū deos vt beati sint sua corpa fugitu-
ros: i. eē mortuos: quos in celestib⁹ corpibus
dixit inclusos. Quib⁹ tñ de⁹ a q̄ facti sunt quo
possent esse securi: immortalitē i. in eis dē cor-
porib⁹ eternā pmātionē: nō eoz natura id hñte
suo cōsilio pualcēte pmisit. Vbi etiā euerit il-
lud qd dicit: qm̄ ē impossibile: iō resurrectionez
carnis nō eē credēdā. Aptissime q̄pe iuxta eū
dem phm: vbi dñs a se factis pmisit de⁹ non fa-
ctus immortalitē: qd impossibile ē se dixit esse fa-
cturū. Sic em̄ cū locutū narrat: plato: qm̄ est
ortū inq̄t immortales esse et dissolubiles nō pote-
stis. Nō tñ dissoluemini: neq; vos vlla mortis
fata periment: nec erūt valētiora q̄ cōsiliū me-
um: qd mai⁹ ē vinculū ad ppetuitatē vram: q̄
illa qd estis colligati. Si nō solū absurdi: s̄ sur-
di nō sunt q̄ h̄ audiuūt: nō vtiq; dubitāt dñs fa-
ctis ab illo deo q̄ eos fecit fm̄ platonē: qd ē ipos-
sibile fuisse pmisum. Qui em̄ dicit vos qdem
immortales esse nō potestis: s̄ mea voluntate i-
mortales eritis: qd aliud dicit q̄ id qd fieri non
pōt: me faciēte tñ erit. Ille igit̄ carnē incorru-
pibile: immortalē: spiritālē resuscitabit: q̄ iuxta
platonē id qd impossibile se facturū eē pmisit: qd
adhuc qd pmisit de⁹ q̄ deo pmittenti credidit
mūd⁹ q̄ etiā ipē pmisus ē creditur⁹: eē ipossi-
bile clamāt: qm̄ qdē nos deū q̄ etiā fm̄ platonē
fac̄ impossibilia: id facturū eē clamam⁹. Nō q̄ vt
beate sint aie corp⁹ eē oē fugiendū: s̄ corp⁹ incorru-
pibile recipiendū. Et in quo cōuenienti⁹ in-
corruptibili corpe letabunt: q̄ in quo corrupti-
bili gemueft: Sic em̄ nō in eis erit illa dira cu-
piditas quā posuit ex platonē virgilius: vbi ait

Rursus et incipiant in corpa velle reuerti. Sic
inq; cupiditatem reuertendi ad corpora nō ha-
bebunt: cum corpa in que reuerti cupiunt se
cū habebūt: et sic habebūt: vt nūq; nō habeant:
nūq; ea p̄sus vel ad exiguum q̄libet tps vlla
morte deponant.

Ca. XXVII

Ingula quedā dixerūt plato atq; por-
phyri⁹: q̄ si in se cōicare potuissent sc̄ti
eēt fortasse xp̄iāi. Plato dixit sine cor-
porib⁹ aias in eternū eē nō posse. Ibo em̄ dixit:
etiā sapientū aias post q̄libet lōgū tps: tñ ad
corpa redituras. Porphyri⁹ at dixit aiam pur-
gatissimā cū redierit ad patrē: ad h̄ mala mun-
di nūq; eē rediturā ac p̄ qd vtz vidit plo si de
dissz porphyrio ē iustoz atq; sapientū purga-
tissimas aias ad hūana corpa redituras: rur-
q̄ vtz vidit porphyri⁹ si de dissz platōi nūq; re-
dituras ad miserias corruptibilis corpis aias
sanctas: vt nō singuli h̄ singula: s̄ ābo vt singlī
vtrūq; dicerēt: puto q̄ viderēt eē iā cōse q̄ nō vt
et redirēt aie ad corpa: et talia reciperēt corpa i
quib⁹ beate atq; immortalē viuerēt. Qm̄ sc̄dm̄ a
platonē etiā s̄acte aie ad hūana corpa redibūt
fm̄ porphyriū ad mala mūdū hui⁹ sancte aie si
redibūt. Dicat itaq; cū platonē porphyri⁹: re-
dibūt ad corpa: dicat plato cū porphyrio: non
redibūt ad mala: et ad ea corpa redire p̄sentiet
in quib⁹ nulla mala patiant. Hec itaq; nō erūt
nisi illa q̄ pmisit de⁹ brās aias in eternū cū sua
eterna carne factur⁹. hoc em̄ q̄tū existio iā fa-
cile nob̄ pcederēt ābo vt q̄ faterent ad immor-
talia corpa redituras aias esse sanctorū: ad sua il-
las redire pmitterēt: in qd mala hui⁹ seculi
tulerūt: in qd deū vt his malis carerent pie si
deliterq; coluerunt.

Ca. XXVIII

Nonnulli nostrū pp̄t quoddā p̄clariss-
mū loq̄ndi gen⁹: et pp̄t nō nulla q̄ vera-
citer sensit amātes platonē dicit eū a-
liquid simile nobis etiā de mortuoz resurrecti-
one sensisse. Qd qdē sic tāgit in libris de repu-
blica tull⁹: vt eū luisse pot⁹ q̄ q̄ id verū esset
affirmādo dicere voluisse. In dicit ei hoiez re-
uixisse: et narrasse quedā q̄ platonis disputa-
tionib⁹ congruebāt. Labeo etiā duos dicē vno
die fuisse defūctos: et occurrisse iuicē in quodā
cōpito: deinde ad corpa sua iussos fuisse reme-
are: et p̄stituisse in se amicos se eē victuros: at-
q; ita eē facturū donec postea morerent. Sz isti
auctores talē resurrectionē corpis factā fuisse
narrarūt: q̄les fuerūt eoz q̄s resurrexisse nō
uimus: et hūc qdē redditos vite: s̄ nō eo modo
vt nō morerēt vlteri⁹. Admirabili⁹ at qd dā mar-
cus varro pōit i libris q̄s p̄sc̄psit d̄ gēte p̄li ro-
māi: c̄ putauit verba ip̄a ponēda. Senec̄biaci

On
n nul
li rē
In hoc ca-
nota q̄ vt
p̄s ex mar-
crobio sup
fomniū sc̄i
pionis pla-
to scribens
libros d̄ re-
publica in
fine ad a-
struendam
immortalit-
atem anime
narrat quē
daz militē
noie ber in
bello occi-
sū et a mor-
tuis susci-
tatum ac d̄
statu eius
post mortē
ac immortali-
tate aiarū
multa nar-
rasse. hanc
fabulaz vt
ait macro-
bius. c̄cē-
ro licet ab
indoctis q̄
si veri cōsci
us ip̄e dole-
bat utriam
cremplum
stolide re-

Liber

pbefionis qdā sc̄p̄fert in q̄t c̄m̄ renascēdis hoib⁹ q̄ ap-
vitas excu- pellāt paliggenesian greci hāc sc̄p̄fert p̄fici i an-
rari narra- nis nūero q̄ drigētis q̄ dragita: vt idē corp⁹ et
rurū q̄ re- eadē aīa q̄ fuerāt p̄iūcta i hoīe aliq̄n: eadē rur-
mūscere sus redeāt in p̄iūctiōe. Iste varro qdē siue il-
maluit. vñ si genethiacti nescio q̄: n̄ ei noīa coz. p̄didit q̄:
inducti i si rū cōmēoz aut infam: aliq̄d dixit qd licet sal-
nei li. viij. sū sit: cū ei semel ad eadē corpa q̄ gessit aīere
de republi diefr: nūq̄ ea postea sūt relictur: tñ multa il-
ca comeliū lūius impossibilitas q̄ p̄tra nos isti garrunt argu-
scriptioez p- lūius impossibilitas q̄ p̄tra nos isti garrunt argu-
structū eē s- mētra cōuellit ⁊ destruit. Qui ei hec sentiūt si-
p̄re scriptiōe ue sc̄p̄fert: n̄ eis visū ē fieri n̄ posse vt dilapsa ca-
africano d- dauera i auras: in puluere: in cinere: i hūozes
imortalita- in corp̄ uescētū bestiaz: vel ipoz q̄ hoīm: ad
te anime. id rurū redeāt qd fuerit. Quapropt̄ plo ⁊ por-
b. Labeo p̄hyri: vel poti⁹ q̄cūq̄ illos diligit ⁊ adhuc vi-
etiā rē. Lō uūt si nob̄ p̄sentū: etiā sc̄ā aīas ad corpa res-
memorat d- dituras: sic ait plo: nec tñ ad mala vlla reditu-
labeone d- ras: sic ait porphyri⁹ vt ex his fiat p̄e q̄ns qd si
lepro: erat des p̄dicat xp̄iana: talia corpa recepturas i q̄
rez diuiaz bus sine vllō malo i c̄nū felicis viuāt. Assumāt
c. Mura etiā h̄ de yarrone vt ad eadē corpa redeāt i q̄
bilus arēz bus aīea fuerit: et ap̄d eos tora q̄stio de carnis
Deinde qd i eternū resurrectiōe soluet. La. XXIX.
narrat var- Tunc iā qd acturi sint i corpb⁹ imortali-
ro de redi- bus atq̄ spiritalib⁹ sancti: n̄ adhuc coz
tu animaz n bus atq̄ spiritalib⁹ sancti: n̄ adhuc coz
ad corpa carne carnalis s̄ spiritalis iā viuēt: q̄: ū dñs di-
eadēz post gnaf adiuuare videam⁹. Et illa qdē actio: vel
certū nūm- poti⁹ q̄es atq̄z oriū q̄le futurū sit: si vep̄ veltz di-
rū annoū cere nescio. Nō ei h̄ vñq̄ p̄sensus corpis vidi.
cofert cum Si at h̄ mēte: id itelligētia vidisse me dicā: q̄tū
dictis pla- p̄hyri⁹ ostē ē aut qd ē n̄ a itelligētia ad illā excellētā: Ibi
ronis: pot- dēs quō q̄ ē ei pax d̄t: q̄ sic ait ap̄ls: supat oēz itellectū quē
liber cozus nisi n̄m: aut fortasse etiā oīm scōz āgeloz: nō
in aliq̄ con- ei ⁊ dei. Si q̄ sc̄ti i dei pace victuri sūt: p̄sc̄to i
ra fide re- ea pace victuri sūt: q̄ supat oēm itellectū. Qm̄
surrectiōis q̄ n̄m qdē supat n̄ ē dubiū. Si at supat ⁊ āgelo
future ad rū: vt nec ipos excepisse videat q̄ aut oēz itelle-
eternā bea- ctū: s̄m h̄ dictū eē debem⁹ accipere: qz pacē dei q̄
irudinem- ip̄e de⁹ pacat⁹ ē sic nouit de⁹: n̄ eā nos sic possu-
Ad quam mus nosse: nec vlli āgeli. Supat itaq̄z oēm itel-
nos perdu- lectū: n̄ dubiū p̄t sū. S; qz ⁊ nos p̄ mō n̄fo pa-
cat q̄ sine fi- cis ei⁹ p̄cipēs facti: sū mā i nob̄ atq̄z int̄ nos ⁊
ne vult et cū ip̄o pacē q̄tū n̄m sūm⁹ ē obīebimus. Isto
dic⁹ in se- mō p̄ suo mō sciūt eā sc̄ti āgeli: hoīes at nūc lō
cula seculo- ge in fra q̄tū libet p̄fectu mēt̄ excellāt. Lōs̄ de
tum. Amē- radū ē ei q̄t⁹ vir dicebat. Ex pte sc̄im⁹ ⁊ ex pte
p̄phetam⁹: donec v̄eat qd p̄fectū ē: ⁊ videm⁹
nūc p̄speculū i enigmatē: tūc at facie ad facie.
Sic iā vidēt sc̄ti āgeli: q̄ etiā n̄fī āgeli dicti sunt
qz eruti d̄ p̄tate tenebr̄az ⁊ accepto sp̄s p̄gre
trāslati ad regnū xp̄i: ad eos āgelos iā cepim⁹
p̄tinē: cū qd⁹ nob̄ erit sc̄ā atq̄z dulcissima d̄ q̄ iā
tot libros scripsim⁹ di ciuitas ip̄a cōis. Sic sūt

āgeli n̄fī q̄ sūt āgeli dei: quādamodū xp̄s dei
xp̄s ē n̄fī. Dei sūt: qz deū n̄ reliq̄t: n̄ i sūt: qz su-
os ciues nos h̄fē cep̄t. Dixit at dñs iel⁹. Et adat. 18.
dete ne cōtēnatis vnū de pusillis istis. Dico ei
vob: qz āgeli coz i celis s; vidēt facie p̄ris mei
q̄ i celis ē. Sic q̄ illi vidēt: ita ⁊ nos visuri sum⁹
s̄ nōdū ita videm⁹. Prop̄t qd ait ap̄ls qd pau-
loān dixi. Et idem⁹ nūc p̄speculū i enigmatē: tūc i. Lox. 13
at facie ad facie. Prem iū itaq̄z fidei nob̄ visio
ista seruat: de q̄ ⁊ ap̄ls Joānes loq̄ns. Lū appa. 3.
ruerit inq̄t s̄iles ei erim⁹: qm̄ videbim⁹ eū sicu-
ti ē. Facies at dei māifestatio ei⁹ itelligēda ē: n̄
aliq̄d tale mēbz: q̄le nos h̄m⁹ in corpe: atq̄z
isto noīe nūcupam⁹. Quapropt̄ cū ex me q̄rit
qd acturi sint sc̄ti i illo corpe spiritali: n̄ dico qd
iā video: s̄ dico qz credo: s̄m illō qd i psalmo le-
go: L redidi prop̄t qd locut⁹ sū. Dico itaq̄z qv i-
furi sint deū i ip̄o corpe: s̄ vtrū p̄ ip̄m sic p̄ coz⁹
nūc videm⁹ solē: lunā: stellas mare ac trā: ⁊ q̄
sūt i ea: n̄ gua qd est Durū ē ei dicē qd sc̄ti talia
corpa tūc habebūt vt n̄ possint oculos claudere
atq̄z apire cū velint. Durū at qd ibi deuz q̄s̄
oculos clausit n̄ videbūt. Si ei p̄p̄ha helise⁹ pu 4. Reg. 5
erū sū ḡiezi absens corpe vidit accipētē mūc-
ra q̄ dedit ei naamiā syr⁹: quē p̄p̄ha mēozat⁹ a
lepre deformitate mū dauerat qd seru⁹ nequā
dño suo n̄ vidētē latens se fecisse putauerat: q̄
ro magi i illo corpe spiritali videbūt sc̄ti oīa: n̄
solū s̄ oculos claudāt: verū etiā vñ sūt corpe ab-
sentes. Tūc em̄ erit p̄fectū illō d̄ q̄ loq̄ns ap̄ls
Ex pte m̄q̄t sc̄im⁹ ⁊ ex pte p̄phetam⁹: cū at ve-
nerit qd p̄fectū ē qd ex pte ē euacuabit. De mō
vt quō possit aliq̄ similitudie ofideret: q̄tū ab
illa q̄ futura ē distet h̄ v̄ita: n̄ q̄lūcti q̄ hoīm: ve-
rū etiā q̄ p̄cipua h̄ sanctitate sūt f̄ dñi. Lū eē m̄
m̄q̄t puul⁹: q̄si puul⁹ sapiebā: q̄si puul⁹ loq̄bat:
q̄si puul⁹ cogitabā: cū at fact⁹ sū vir euacuauit
ea q̄ puul⁹ erāt. Et idem⁹ nūc p̄speculū i enig-
mate: tūc at facie ad facie. Nūc sc̄to ex pte: tūc
aut cognoscā sic ⁊ ego cognit⁹ sū. Si q̄ i hac vi-
ta vbi hoīm mirabiliū p̄p̄hetia ita cōpanda est
illi vite q̄si puul⁹ ad iuuenē: vidit tñ helise⁹ acci-
pientē mūcra seruū sūū vbi ip̄e n̄ erat: ita ne cū
venerit qd p̄fectū ē: nec iā corpus corruptibile
aggrauabit aīam: s̄ i corruptibile nihil ip̄ediet
illi sc̄i ad ea q̄ vidēda s̄ oclis corpeis qd helise
us absens ad suū sūū videndū n̄ indiguit: indi-
gebūt: Nā s̄m inter p̄tes septuagita ista sūt ad
ḡiezi verba p̄phete. Nonne cor meum tecum
erat qm̄ cōuersus est vir de curru in obuiam tñ
4. Reg. 5
bi: ⁊ accepisti pecuniam: ⁊ cetera. Sicut autē
ex hebreo interpretatus est p̄sbyter hierony-
mus. Nonne cor meū inquit in presenti erat:
quando reuersus ē homo d̄ curro suo i occur. Ibidem.

sum tui: **Luce** de suo ergo se dixit hoc vidisse ppheta: adiuto qdē mirabiliter nullo dubitare diuinitus. Sed q̄to ampli⁹ tunc oēs munere isto abundabunt: cum de⁹ erit oīa in oibus: habebunt tñ etiā illi oculi corpeī officiū suū: et in loco suo erūt: vteturq; ille spūs p spiritale corp⁹. Neq; em̄ ille ppheta: q; non eis indiguit vt videret absentē: nō eis visus est ad videnda p̄sentia q̄ tñ spū videre posset etiā si illos clauderet: sicut vidit absentia: vbi cū eis ipse nō erat. Abst̄ q; vt dicam⁹ illos sc̄ōs i illa vita deū clausis oculis nō visuros: quē spū sp̄ videbūt. Sz vtrū videbūt et p oculos corpis cum eos aptos habebūt: inde questio ē. Si em̄ tñ potuerūt in corpore spiritali eo mō: vtiq; etiā ipsi oculi spiritalis: q̄tū possunt isti quales nūc habem⁹: pculdubio p eos deus videri non poterit: longe itaq; alterius erūt potentie si p eos videbūt in corpore illa natura q̄ nō p̄tinet loco: sed vbiq; tota est. Nō em̄ q; dicim⁹ deū et in celo esse et in terra: ipse q̄ p̄ ait p ppheta: **Luce** et terrā ego implebo: aliā p̄tem dicturi sum⁹ cum in celo habere et in terra aliā: sed tot⁹ in celo est: totus i terra: non alternis t̄pib⁹: sed vtrūq; simul: qd nulla natura corpalis pōt. Vti itaq; p̄pollentior oculoꝝ erit illoꝝ non vt acuti⁹ videant q̄ quidē phibent viderē serpentes velaquile. Et alibi em̄ acrimonia cernendi eadē q̄ aīalia nihil aliud p̄t viderē q̄ corpa: sed vt videāt et in corpalia. Et fortasse ista virt⁹ magna cernēdi data fuerit ad horā: etiā in isto mortali corpore oculis sc̄i viri iob: q̄ ait ad deū. In obaudito auris obaudiebā te p̄us: nunc autē oculus me⁹ videt te: p̄pterea despecti memetip̄m et distabui et existimaui me terrā et cinerē. Quis h̄ nihil prohibebat oculū cordis intelligi: de q̄bus oculis ait ap̄s. Illuminatos oculos haberi cordis v̄ri. Ip̄s autē videri deū cum videbūt: xp̄ian⁹ ambigit nemo q̄ fideliter accipit qd ait de⁹ ille magister. **Bar** Vti mundo cordis: qm̄ ipsi deū videbūt. Sz vtrū etiā corpali⁹ oculis ibi videat: h̄ in ista questione versamus. Illud em̄ qd scriptū est. Et videbit oīs caro salutare dei: sine vlli⁹ nodo difficultatis sic intelligi pōt: ac si dictū fuerit: et videbit oīs hō xp̄m dei: q̄ vtiq; in corpore visus est et i corpore videbitur: qm̄ viuos et mortuos iudicabit. Qd autē ip̄e sit salutare dei: multa sunt et alia testimonia scripturarū. Sed euidenti⁹ venerādī illi⁹ senis symeonis v̄ba declarant. Qui cū infante xp̄m accepisset in manus suas. Nūc inq̄ dimittis seruū tuū dñe: fm̄ verbū tuū in pace: em̄ viderūt oculi mei salutare tuū. Illud etiā qd ait supra memoratus **Job**: sicut in exempla rib⁹ que in hebreo sūt inueniūt. Et in carne mea

videbo deum: resurrectionem qdē carnis sine dubio pphetauit: non tñ dixit p carnē meā. Qd quidē si dixisset: posset de⁹ xp̄s intelligi: qui p carnē in carne videbit. Nunc v̄o pōt et sic accipi. In carne mea videbo deū saluatōrē meum ac si dixisset. In carne mea ero cū videbo deū. Et illud qd ait ap̄s. Facie ad faciē: non cogit vt deū p hanc faciē corpaliē: vbi sunt oculi corpales nos visuros esse credam⁹: quē spū sine intermissione videbim⁹. Nisi em̄ esset etiam interioris hoīs facies: nō diceret idē ap̄s. **Rosāt** 2. **Luce** 3. reuelata faciē gloriāz dñi specularēs: in eandē imaginē transformamur de gl̄ia in gloriā: tanq̄ ad dñi sp̄m. Nec aliter intelligim⁹ qd in psalmo canit. Accedite ad eū et illuminamini: et facies vestre nō erūbescunt. Fide q̄pe accedit ad deum: quā cordis cōstat esse non corpis. Sed qd spiritale corp⁹ nescim⁹: q̄tos habebit accessus de re quippe inexpl̄ta loquimur: vbi aliq̄ que aliter intelligi nequeant diuinarum scripturarū nō occurrit: sed succurrit auctoritas: necesse ē vt p̄tingat in nobis qd legit in libro sapie. **Sap** 9. gitationes mortaliū timide. et incerte: puidētie nostre. Ratiocinatio quippe illa p̄hoꝝ qua disputat ita mētis aspectu intelligibilia videri: et sensu corpis sensibilia. i. corpalia: vt nec intelligibilia p corp⁹: nec corpalia p seip̄m mēs valeat intueri: sed posset nobis eē certissima: pfecto certū eēt p oculos corpis etiā spiritales nullo mō posse videri deū. Sed istā ratiocinationē et vera rō: et pphetica irridet auctoritas. Quis em̄ sit ita auersus a vero: vt dicere audeat deū corpalia ista nescire: Nunq̄d ergo corp⁹ habet p cuius oculos ea poscit addiscere. Deinde qd de ppheta heliseo paulo ante dixim⁹: nonne factis indicat etiā spū non p corpus corpalia posse cerni? Nūc em̄ seru⁹ ille munera accepit: vtiq; corpali⁹ gestū est: qd tñ ppheta non p corp⁹ sed p sp̄m vidit. Sicut q̄ stat videri corpa spū: quid sitanta erit potentia spiritalis corpis: vt corpe videat et spūs. Spūs em̄ est deus. Deinde vitā quidē suam qua nūc viuūt in corpore: et h̄ terrena membra vegetat facitq; viuētia interiori sensu quisq; non p corporeos oculos nouit: alioꝝ vero vitas cū sint inuisibiles per corpus videt. Nam vñ viuētia discernimus a non viuētib⁹ corpa nisi corpa simul vitasq; videamus: quas nisi per corpus videre nō possumus. Vitas autē sine corpibus: corpis oculi non videmus. Quobrem fieri pōt: valdeq; credibile est sic nos esse visuros mundana tñ corpore celi noui et terre noue: vt deum vbiq; p̄sentem: et vniuersa etiam corpalia gubernantē p corpa que gestabimus et que conspiciemus.

Roma. j. quaquauer sum oculos duxerim: clarissima p
 spicuitate videam: nō sicut nūc inuisibilia dei
 p ea q̄ facta sunt intellecta spiciunt p speculū
 j. Loz. j. in enigmate et ex pre: vbi plus in nobis valet si
 des q̄ credim: q̄ rex corpaliū species quā per
 oculos cernim corpales. Sicut hoies inter
 quos viuētes: motusq̄ vitales exercentes vi
 uim: mox vt aspiciunt nō credim viuere s̄ vi
 dem cū eoz vitā sine corpib⁹ videre neq̄amus
 quā tñ in eis p corpa remota oī ambiguitate cō
 spicim ita quacūq̄ spiritualia illa lumia corpoz
 nroz circūferem: incorpēū deū oīa regentes
 etiā p corpa p̄tuebimur. Aut ergo p illos oculo
 sic videbif de: vt aliqd habeant in tāta ex
 cellentia menti simile q̄ et incorpēa natura cer
 nat: qd vllis exemplis sine scripturaz testimo
 nijs diuinaz vel difficile vel ipossibile est oside
 re. Aut qd est ad intelligendū facili: ita deus
 nobis erit not⁹ atq̄ spicu: vt videaf spū a sin
 gulis nobis in singulis nobis: videaf ab altero
 in altero: videaf in seipso: videaf in celo nouo:
 et in terra noua: atq̄ in oī q̄ tunc fuerit creatu
 ra: videaf et p corpa in oī corpe quocūq̄ fuerit
 spiritualis corpis oculi acie puenite directi: pa
 tebūt etiā cogitatōes nre inuicē nobis. Tunc
 cū i plebif qd apls cū dixisset: Nolite añ tps iu
 dicare quicq̄: mox addidit donec veniat dñs:
 et illuminet abscondita tenebrar: et manifestet co
 gitatōes cordis: et tūc laus erit vnicuiq̄ a deo.
 Clara erit illa felicitas La. XXX.
 q vbi nullū erit malū: nullū larebit bo
 nū: vacabif dei laudib⁹: q̄ erit oīa in
 j. Loz. j. oibus. Nā qd aliud agef vbi neq̄ vlla desidia
 cessabif: neq̄ vlla indigētia laborabif: nescio.
 Admoneo: etiā scō cārico vbi lego vel audio
 Ps. 83. Vti q̄ habitāt in domo tua dñe: in sela scloz lau
 dabūt te. Dia mēbra et viscera icorruptibil⁹ cor
 poris q̄ nunc videm p vsus necessitatis varios
 et mot⁹ distributa: qm̄ tūc nō erit ipa necessitas
 s̄ plena: certa: segura: sempiterna felicitas: pfi
 ciēt laudib⁹ dei. Des q̄ppe illi de q̄bus iā sum lo
 cut⁹: q̄ nūc latent harmōie corpaliū numeri nō la
 rebūt intrinsec⁹ et extrinsec⁹ p corpis cuncta di
 spositi: et cū ceteris reb⁹ q̄ ibi magne atq̄ mira
 biles videbunt: rōnales mētes in tāti artificis
 laude rōnabilis pulchritudis delectatōe succe
 det. Qui mot⁹ illic taliū corpis sint futuri teme
 re desinire nō audeo qd excogitare nō valeo:
 tñ et mot⁹ et stat⁹ sic ipsa spēs decēs erit: q̄cunq̄
 erit vbi qd nō decebit nō erit. Lerte vbi volet
 spūs: ibi p̄tinus erit corp⁹: nec volet aliqd spi
 rit⁹: qd nec spm̄ possit decere nec corp⁹. Tera
 ibi glia erit vbi laudātis: nec errore quisq̄: nec
 adularōe laudabif. Tera honoz q̄ nulli nega

bif digno: nulli deferef indigno: sed nec ad eū
 ambiget vllus indignus. vbi null⁹ p̄mittef eē
 nisi dignus. Tera pax ibi est: vbi nihil aduersi
 nec a seipso: nec ab alio q̄sq̄ patief. P̄miū m
 virtut⁹ erit ipē q̄ virtutē dedit: eiq̄ seipm̄ quo
 meli⁹ et mai⁹ nihil possit esse p̄misi. Quid est
 em̄ aliud qd p̄ p̄ham dicit. Tera illoz de: et ipē
 si est mihi plebs: nisi ego ero vñ satief: ego ero
 quecūq̄ ab oib⁹ honeste desiderēf: et vita et
 sal⁹: et vict⁹: et copia: et gloria: et honoz: et pax et
 oīa bona: Sic em̄ et illud recte intelligit: quod
 ait apostol⁹: vt sit de⁹ oīa in oib⁹. Ipē finis erit
 desiderioz nroz: q̄ sine fine videbif: sine fasti
 dio amabif: sine fatigatiōe laudabif. Hoc mu
 nus: hic effect⁹. Hic act⁹ p̄fecto erit oib⁹. sic ipa
 vita eterna cōmunis. Lerte q̄ futuri sint pro
 meritis p̄mox etiā grad⁹ honozū atq̄ gloria
 rū: q̄s est idoneus cogitare. q̄tomagis dicere
 Qd tñ futuri sint: nō est ambigendū. Atq̄ id
 etiā beata ciuitas illa magnum in se bonū in
 debit: q̄ nulli superiori vllus inferior: inuide
 bit: sicut nūc non inuidēt archangelis ageli ce
 teri: tā nollet esse vnusq̄sq̄ qd non accepit: q̄
 uis sit pacatissimo p̄cordie vinculo ei q̄ accepit
 obstrict⁹: q̄ nec in corpe vult oculus eē q̄ est di
 gitus: cū membz vtrūq̄ p̄tineat totius carnis
 pacata cōpago: sic itaq̄ habebit donū ali⁹ alio
 minus: vt hoc q̄ donū habeat: nec velit ampli
 us. Nec iō libez arbitriū non habebūt: q̄ pec
 cata eos delectare n̄ poterūt. Magis q̄ppe erit
 libez a delectatōe peccādi vsq̄ ad delectationē
 non peccādi indeclinabile libertatē. Nā p̄mox
 libez arbitriū qd hōi datū est qm̄ p̄mū creat⁹ ē
 rect⁹: potuit nō peccare: s̄ potuit et peccare: s̄
 aut nouissimum eo potenti⁹ erit: q̄ peccare nō
 poterit. Tera h̄ q̄ dei mūere: nō sue possibili
 tate nature. Aliud ē em̄ eē deū aliud p̄cipē dī
 De⁹ nā peccare nō potest: p̄iceps x̄o dei ab il
 lo accipit vt peccare nō possit. Seruādī at gra
 dus erāt diuini muneris: vt p̄mū daref liberū
 arbitriū q̄ nō peccare possit hō: nouissimum q̄
 peccare nō possit: atq̄ illd ad compandū me
 ritū: hoc ad recipiendū p̄mū p̄tineret. S̄ q̄
 peccauit ista natura cū peccare potuit: largio
 re ḡfa liberaf vt ad eā p̄ducaf libertatem: in q̄
 peccare nō possit. Sic em̄ p̄ma imortalitas su
 it: quā peccādo adā pdidit: posse nō mori: no
 uissima erit nō posse mori: ita p̄mū liberū ar
 bitriū posse nō peccare: nouissimū n̄ posse pec
 care. Sic em̄ erit inamissibilis volūtas pietatis
 et equitatis: quō et felicitat⁹. Nam vtiq̄ peccan
 do: nec pietatē nec felicitatem tenuimus: vo
 luntatē vero felicitatis: nec pdita felicitate pdi
 dimus. Lerte deus ipse nunqd q̄ peccare non

pōt: ideo liberū arbitriū hñe negand⁹ est: Erit ergo illius ciuitatis ⁊ vna in oib⁹: ⁊ inseparabilis in singulis volūtas libera: ab omni malo libera: ⁊ implera omni bono: fruēs in deficient eter: nō: iocūditate gaudiorū: oblita culpā: oblita pena: nec tñ ideo sue liberatiōis oblita: vt liberato: suo sit ingrata. Qñtū ergo attinet ad scientiā rōnalem: memor p̄teritorū etiā malo: si suo: qñtū aut ad expientis sensus: p̄sus imemor: Mā ⁊ pitissim⁹ medic⁹: sicut arte sciuntur: oēs fere morbos corpis nouit. Sicut autē corpe sentiunt: plurimos nescit: quos ipse nō passus est. Ut ergo scientie malorū due sunt: vna qua potentiā mentis nō latet: altera qua expientis sensib⁹ inherēt: aliter q̄ppe sciunt oīa vitia p̄ sapientie doctrinā: aliter p̄ insipientis pessimā vitā: ita ⁊ obliuiones malorū due sunt. Alter ea nāq; obliuiscit erudit⁹ ⁊ doct⁹ alit expert⁹ ⁊ passus. Ille si peritiā negligat: iste si misera carcat. Scōm hanc obliuionē quā postero loco posuit: nō erūt memores sancti p̄teritorū malorū. Larebūt em̄ oīb⁹ malis: ita vt penitus delean⁹ de sensib⁹ eorū. Ea tñ potētia scientie q̄ magna in eis erit: nō solū sua p̄terita: sed etiā damnatorū eos sempiterna miseria nō latebit. Alioqn si se fuisse miseros nescituri sunt: quō sicut ait psalm⁹. Misericordias dñi in eternū cantabunt. Quo cantico in gloriā ḡre christi: cui⁹ san guine liberati sumus: nihil erit p̄fecto illi iocundi⁹ ciuitati. Ibi p̄ficietur.

Ps. 45 Tacate ⁊ videte qm̄ ego sum de⁹. Qd̄ erit de maximū sabbatū nō habens vespam: qd̄ comē

Gen. 2. dauit dñs in p̄mis opib⁹ mūdi: vbi legit. Et requieuit de⁹ in die septimo ab oīb⁹ opib⁹ suis que fecit: ⁊ bñdixit deus die septimū: ⁊ sanctificauit eū: quia in eo requieuit ab oībus opib⁹ suis: que inchoauit de⁹ facere. Dies em̄ septim⁹ etiā nos ipsi erimus: qñ ei⁹ fuerim⁹ bñdictiōe et sanctificatiōe pleni atq; relecti. Ibi vacantes videbimus qm̄ ipse est de⁹: qd̄ nobis nos ipsi esse volumus qñ ab illo cecidim⁹: audietes a seductore. Eritis sicut dñi: ⁊ recedētes a vero deo: quo faciente dij essem⁹ ei⁹ p̄cipatiōe nō desertiōe. Quid em̄ sine illo fecim⁹ nisi qd̄ in ira ei⁹ defecim⁹. A quo relecti: ⁊ grā maiore perfecti vacabim⁹ in eternū: videntes qz ipse est deus: quo pleni erim⁹: qñ ipse erit oīa in oīb⁹. Mā ⁊ ipsa opa bona nra qñ ipsius potius intelliguntur esse q̄ nra: tñc nobis ad hoc sabbatū adipiscendū imputant: qz si nobis ea tribuerimus: A cui⁹ ⁊ seruilia erūt: cū de sabbato dicat. Omne opus seruile in eo nō facietis. Prop̄ qd̄ ⁊ p̄ ezechielem p̄betā dicit. Et sabbata mea dedi eis in signū inter me ⁊ inter eos: vt scirēt quia ego

dñs qui sanctifico eos. Hoc p̄fecte tñc sciemus Ps. 45. qñ p̄fecte vacabim⁹: ⁊ p̄fecte videbimus: qz ipse est deus. Ipse etiā numerus etatū veluti diei tñ si fm̄ eos articulos t̄pis cōputent: q̄ in scripturis sanctis vident exp̄ssi: iste sabbatim⁹ euidētius apparebit: qm̄ septimus inuenit: vt p̄ma etas tanq; dies primus sit ab adam vsq; ad diluuiū. Scda inde vsq; ad abraam: nō equalitate tēporū sed numero generationū: Denas. Bat. s. quippe habere repiunt. Hinc iam sicut mathe⁹ euangelista determinat: tres etates vsq; ad xp̄i subsequunt aduentū: que singule denis ⁊ q̄ter nis generationibus explicant. Ab abraaz vsq; ad dauid vna: altera inde vsq; ad trāsmigratiōnē in babilonyā: tertia inde vsq; ad xp̄i carnalē natiuitatē. Fiunt itaq; oēs qnq;. Sexta nūc agit: nullo generationū numero metiēda: p̄pter id qd̄ dictū ē. Nō est vesty scire t̄pa. q̄ par Act. s. posuit in sua ptate. Post hanc tanq; in die septi Gen. 2. mo requiescet de⁹: cū eundē septimū diem qd̄ nos erimus in seipo deo faciet requiescere. De istis porro etatib⁹ singulis nunc diligent longū est disputare. Hec tñ septima erit sabbatū: cui⁹ finis non erit vespā: sed dominicus dies velut octauus eternus: qz xp̄i resurrectiōe sacrat⁹ ē: eternā non solū sp̄s: verum etiā corpis requie p̄figurans. Ibi vacabimus ⁊ videbimus: videbimus ⁊ amabimus: amabim⁹ ⁊ laudabimus. Ecce qd̄ erit in fine sine fine. Mā quis alius noster est finis: nisi puenire ad regnū cuius null⁹ est finis. Videor mibi debitū ingentis hui⁹ operis adiuuātē dño reddidisse. Quib⁹ parum vt quib⁹ nimium est: mibi ignoscāt. Quibus aut satis est: non mibi: sed deo mecū gratias cōgratulantres agant. Gloria ⁊ honor patri ⁊ filio ⁊ sp̄i ritni sancto: omnipotenti deo in excelsis in secula seculorum. Amen.

Finitum est hoc opus in frsburga. Anno in carnationis dñi. M. cccc. xciiij.

L 2

(Kil. Fischer)